

R
W L C
E
ADM.
Prze
Tele

Toruń
ul. Wysoka 12
Książnica
Miejska
m. Kopetnika

Press Kujawski

Redaktor u

ulicy Brzeskiej № 29 od godziny 14-ej do godziny 15-ej codziennie za wyjątkiem niedziel i świąt
redakcja rękopisów niezastreżonych nie zwraca i zastrzega sobie prawo zmian.

Zakłady Graficzne i Inżynierskie p. f. BRACIA PIOTROWSCY
Wytwórnia matryc i stempli kauczukowych Włocławek, Przedmiejska 20 telefon 11-00

KATOLICYZM W OFENZYWIE

Poznań, 7. 1.

Niejednokrotnie już najmiarodajniejsze w Kościele Katolickim sfery wypowiedziały się zdecydowanie przeciwko wszelkim próbom wciągnięcia katolicyzmu zarówno do obrony reakcji społecznej, jakoteż szkodliwych koncepcyj naprawy ustroju społecznego czy politycznego. Stanowisko Kościoła wobec spraw tych znane jest tedy naogół szerokim masom. Niemniej rzeczą właściwą będzie wskazać na opublikowane właśnie pewne uchwały pierwszego Polskiego Synodu Plenarnego (odbył się on w roku 1936 na Jasnej Górze), które szczególnie wyraziście formułują poglądy naszego episkopatu na rolę katolików i katolicyzmu w życiu publicznym.

Biskupi polscy wyrażają przede wszystkim przekonanie, że katolicyzm musi iść na podbój całego życia — i jednostkowego i zbiorowego. Żądają więc przepojenia całego życia publicznego duchem Chrystusowym. Temu celowi służy z jednej strony apel do „katolików, mających udział w rządach Rzeczypospolitej lub należących do izb ustawodawczych, aby w spełnianiu swych obowiązków i ustanawianiu praw kierowali się zasadami katolickimi”. Z drugiej strony zaś pada wezwanie do „wiernych, aby wstępowali w szeregi organizacji Akcji Katolickiej”, która ma „dbać o urabianie w swych członkach ducha religijnego i apostołskiego”. Jak widać, ofensywny charakter katolicyzmu uwydatnia się tutaj bardzo mocno.

Nie poprzestaje jednak episkopat na wytyczeniu ogólnych ram tej ofensywy. Domagając się, by wszyscy katolicy byli „zdecydowanymi rzecznikami w teorii i praktyce” zasad etycznych Chrystianizmu, przestrzega jasno przed niewłaściwym traktowaniem konkretnych zagadnień.

W pierwszym rzędzie zaakcentowano, iż Kościół nieodmiennie stoi na stanowisku sprawiedliwości społecznej. „Katolicy — powiedziano — powinni brać jak najliczniejszy udział w kształtowaniu i naprawie stosunków społecznych według zasad sprawiedliwości i miłości, usuwając nienawiść i walkę klasową oraz ułatwiając wszystkim uzyskanie pracy i możliwość odpowiedniego bytu. Między innymi dążyć należy do tego, by się w duchu społecznych zasad katolickich układały stosunki pomiędzy pracodawcami a pracownikami, by usunięto bezrobocie i bezdomność i by poprawiono ciężkie warunki wsi, robotników i proletariatu”. W zestawieniu z główną deklaracją Rady Społecznej przy Prymasie Polski oraz przemówieniem samego Prymasa w sprawie Pomocy Zimowej (w którym — jak wiadomo — domagał się stanowczo zlikwidowania proletariatu w Polsce) ten nakaz episkopatu ma wymowę, nie potrzebując chyba żadnych uzupełnień.

Angażując się tak mocno w walkę o naprawę stosunków, przestrzega Kościół przed szkodliwymi koncepcjami ustrojowymi. Dotyczy to zarówno materialistycznego kultu wszechwładzy państwa, w całej pełni wyznawanego przede wszystkim przez komunizm, jakoteż pogańskiego szowinizmu.

„Przeciwstawiać się należy — apelują księża-biskupi — błędnym doktrynom politycznym, według których wszystkie dziedziny życia winny być poddane władzy i kontroli państwa, tak, iżby mu podlegały nawet sprawy sumienia, władza Kościoła Katolickiego oraz wszystkie bez wyjątku prawa tak jednostek jak rodzin i społeczeństwa. Katolicy spełniając wobec swego narodu służbę solidarności narodowej, krzewienia kultury rodzimej i, w miarę sił, promażania dobrobytu własnego narodu, powinni się pilnie wystrzegać błędów szowinizmu nacjonalnego i zwalczać napór pogańskiego rasizmu.”

Wyrażone w tak zdecydowany sposób poglądy na pozycję Narodu i Państwa w życiu publicznym były donleżną przedmiotem ożywionej dyskusji w środowiskach głęboko katolickich. Na tle powstałych przy tym rozbieżności wytworzył się nawet znaczny zamęt w umysłach ludzi niezorientowanych, jako że jednako „firmowi” katolicy, wybitni publicyści czy działacze, wygłaszali niejednokrotnie wręcz sprzeczne opinie. Autorytatywna wypowiedź episkopatu kładzie kres wszelkim wątpliwościom w tym względzie, wyjaśniając w dużym stopniu atmosferę polityczną kraju w ogóle.

Podkreślić nadto należy wyraźne ostrzeżenie przeciwko socjalistom, których postawiono w rządzie bezwzględnych wrogów Chrystianizmu. Jest to niewątpliwie wyrazem poglądu, że socjalizm jest w praktyce drogą do komunizmu.

Przytoczone powyżej uchwały Polskiego Synodu Plenarnego odegrają bez wątpienia wybitną rolę w życiu polskim. Katolicy, stanowiący wszak przynajmniej większość całej ludności Rzeczypospolitej, zdobywają bowiem tą drogą potężny oręż w walce z elementami wrogimi, zyskują mocną podstawę dla wielkiej ofensywy myśli katolickiej.

Stronictwo Narodowe nie ma programu

jego postawa jest bierna, czeka ono na... kataklizm
stwierdza to wybitny działacz narodowy

Poznań, 7. 1. 1938.

Oenerowskie ABC przyniosło drugi wywiad „z wybitnym działaczem publicznym, stojącym blisko Stronictwa Narodowego”. Autor wywiadu nie wymienia nazwiska swego rozmówcy, tytułuje go prezesem, który sam o sobie mówi, że żywi „żywe uczu-

cia sympatii i przywiązania do Stronictwa Narodowego”. Tym silniej ubolewa nad skostnieniem politycznym tej organizacji.

W rozmowie z przedstawicielem ABC oświadczył on m. in.:

— Z żalem widzę, że w kołach kierow-

niczych Stronictwa Narodowego nie odczuwa się nawet potrzeby stworzenia jakiegokolwiek konkretnego programu. Aż przykro o tym mówię.

— W dawnych latach taktykę obozu narodowego cechowała zawsze czynna postawa wobec rzeczywistości. Tymczasem, jeśli będziemy obserwowali obecną taktykę, początkowo Związku Ludowo - Narodowego a potem Stronictwa Narodowego, to uderza w oczy postawa bierna.

W tym miejscu redaktor ABC zauważa, że przecież Stronictwo Narodowe rozwija bardzo ożywioną działalność organizacyjną i akcję antyżydowską.

— Nie o to chodzi. Energiczne, nawet bardzo energiczne wystąpienia lokalne nie świadczą, bynajmniej o czynnej taktyce. Obecna taktyka Stronictwa Narodowego polega na czekaniu na jakieś wypadki, które mają przyjsić z zewnątrz, jakby w drodze ewolucji dziejowej, niezależnej od woli ludzkiej. Jakiś kataklizm, poniekąd przyrodniczy, załamię siłę sanacji i otworzy drogę dla Stronictwa Narodowego do objęcia władzy. Na tę chwilę Stronictwo ma być gotowe. Dlatego też całą działalność powinno ograniczyć do organizowania mas.

Tak, zdaniem wybitnego działacza stojącego blisko Stronictwa Narodowego rozumują jego przywódcy.

— Taktyka taka prowadzi do wyobcowania z polskiego życia politycznego najbardziej wartościowych i czynnych elementów, zamyka ją, jak gdyby w pewnego rodzaju ghetto. Rozwija się jakiś talmudyzm, który nie uznaje prawdziwych narodowców poza własną organizacją. W ten sposób taktyka ta prowadzi do rozbijania obozu narodowego w obliczu mobilizującego się „folksfrontu”.

Tak oto oceniają działalność Stronictwa Narodowego wybitni jego działacze.

Pokój na Dalekim Wschodzie?

Tokio, 7. 1. (PAT).

Pod przewodnictwem prezesa rady ministrów księcia Konoye, odbyła się konferencja, w której prócz ministra spraw zagr. Hiroty wziął udział minister wojny Sugiyama oraz minister marynarki admirał Yonai.

Przedmiotem obrad było rzekome życzenie rządu chińskiego wszczęcia rokowań pokojowych. Po zakończeniu obrad wydano następujący komunikat:

Wydaje się, iż Chińczycy pod wrażeniem potęgi japońskiej wykazują coraz bardziej chęć zwrócenia się z prośbą o pokój. Życzeniem Japonii jest zapewnienie trwałego pokoju na Dalekim Wschodzie. Dla tego celu są czynione obecnie tak wielkie ofiary. Jednakże dopóki Chińczycy nie wykażą jasno szczerego zamiaru naprawy swych błędów, Japończycy będą kontynuowali działania wojenne do chwili osiągnięcia swego ostatecznego celu.

„Kodeks pokoju społecznego”

Oświadczenie premiera Chautemps w sprawie ostatnich konfliktów socjalnych

Paryż, 7. 1. (PAT).

Prezes rady ministrów Chautemps złożył następujące oświadczenie:

W ciągu ostatnich tygodni konflikty pomiędzy pracodawcami a pracownikami wznowiły się z nieznaną oddawna gwałtownością. Sytuacja jaka z tego powodu powstaje jest niebezpieczna dla pomyślności i bezpieczeństwa Francji. Niemożliwym jest, by obecny stan rzeczy trwał dłużej. Rząd nie będzie mógł na to pozwolić.

Organizacje przemysłowców i pracowników nawzajem zrzucają z siebie winę i odpowiedzialność za istniejący stan rzeczy. Odmowa poszanowania decyzji arbitrażowych i swobód syndykalnych z jednej strony, z drugiej strony twierdzą iż przyczyną wydarzeń jest systematyczna agitacja i gwałcenie prawa. Jedno nie ulega wszakże wątpliwości — absolutną konieczną przyczyną pokoju społecznego. Po odbudowie finansowej rząd zamierza skierować swe wysiłki ku odbudowie gospodarczej oraz w celu przywrócenia ładu społecznego.

Rząd zwraca się z wezwaniem do

przedstawicieli pracodawców, zarówno jak i robotników, by zgodzili się odbyć pod jego egidą konferencję w celu zawarcia układów i by formalnie zobowiązali się, że będą je od tej chwili szanować. Rząd udzieli temu „kodeksowi pokoju społecznego” sankcyj prawa, przedstawiając go do aprobaty parlamentowi. Wszyscy obywatele bez względu na swą ideologię, lub klasę społeczną, będą musieli uchylić się przed suwerennością prawa. By osiągnąć ten cel, rząd nie zawaha się zaangażować całej swojej odpowiedzialności.

Polskie wybrzeże pod lodem

Jastrzębia Góra, 7. 1. (PAT).

Brzegi Bałtyku od strony otwartego morza zaczęły ostatnio szybko zamarzać, tworząc wzdłuż plaż potężne jakby stopnie lodowe. Zupełnemu odlodzeniu uległy plaże, które tworzą obecnie doskonale jezdnie dla wszelkiego rodzaju wehikułów, nie wyłączając i mechanicznych. Na olodzonej plaży na rowerach rybacy rozwijają bardzo duże

szybkości, na samochodach, czy motocyklach jazda odbywa się na plaży, jak na najlepszej autostradzie. Zwłaszcza na półwyspie Helki od strony ładu komunikacja odbywa się plażą.

Lód zatoki puckiej osiągnął już cypel helski. Zamarznięcie portu w Helu jest już tylko kwestią czasu.

Przed ślubem następcy tronu greckiego

Ateny witają przybyłą księżniczkę Fryderykę

Ateny, 7. 1. (PAT).

Agencja grecka donosi: Wskutek fatalnych warunków atmosferycznych, panujących w Europie centralnej, pociąg wiozący księżniczkę Fryderykę, rodziców jej i świtę, przybył na stację graniczną Eidomeni z opóźnieniem przekraczającym 4 godziny. Pociąg był wspaniale iluminowany, przybrany zielenią i barwami narodowymi. Wzdłuż całej trasy ludność owacyjnie witała parę narzeczeńską. Dzienniki w dalszym ciągu poświęcają swe szpalty powitaniom księżniczki Fryderyki-Luizy hannowerskiej, witając ją, jako członka greckiej rodziny panującej.

21 strzałów armatnich obwieściło stolicy Grecji o godz. 17 przybycie specjalnego białego pociągu, wiozącego narzeczoną księżniczkę następcy tronu, jej rodziców i świtę. Na peronie oczekiwał król Jerzy, członkowie rodziny królewskiej, arcybiskup — głowa kościoła, premier Metaxas na czele członków rządu, korpus dyplomatyczny, przedstawiciele władz cywilnych i wojskowych. Peron, jak i cały dworzec, były bogato ude-

korowane kwiatami, zielenią i barwami narodowymi. Pierwsza wysiadła z pociągu narzeczoną, za nią rodzice jej i świta. Król Jerzy serdecznie powitał przybyłych, zaś księżniczkę następcy tronu ucałował swą narzeczoną. Premier powitał księżniczkę Fryderykę w imieniu rządu, a pani Metaxas ofiarowała jej wspaniałą bukiet białych róż. W imieniu miasta powitał narzeczoną burmistrz, po czym muzyka wojskowa odegrała hymn narodowy, a kompania honorowa sprezentowała broń.

Od wyjścia z dworca poprzez całe miasto aż do pałacu królewskiego nieprzeliczone tłumy owacyjnie witały młodą parę, wiwatując nieustannie. Z dworca wyruszył orszak, w którym w pierwszej karecie jechał król Jerzy z ojcem księżniczki Fryderyki księciem Brunswiku i Lueneburgu, w drugiej zaś księżniczkę następcy tronu z narzeczoną

księżniczką Fryderyką i jej matką. Księżniczka miała na sobie tualete błękitną, przybraną białym futrem. Plutony kawalerii otwierały orszak i zamykały go. W oknach i na balkonach pełno było wiwatujących. Całe miasto było wspaniale iluminowane.

Ks. Michał zawrócił z drogi

Bukareszt, 7. 1. (PAT).

Z powodu silnej burzy, panującej na Morzu Czarnym, torpedowiec „Regina Maria”, na pokładzie którego znajdował się księżniczkę następcy tronu Michał, udający się do Aten, był zmuszony zawrócić z drogi i zawiązać szczęśliwie do Konstancji.

Ks. Michał powrócił koleją do Bukaresztu.

Bukareszt, 7. 1. (PAT).

Ks. następcy tronu Michał wyjechał koleją do Aten.

Mianowanie wojewodów

lubelskiego, tarnopolskiego, białostockiego i krakowskiego

Warszawa, 7. 1.

P. Prezydent Rzplitej mianował pp. Jerzego Trammecourta — wojewodą lubelskim, Tomasza Malickiego — wojewodą tarnopolskim, Henryka Ostaszewskiego — wojewodą białostockim oraz Józefa Tymieńskiego — wojewodą krakowskim.

Nowomianowani wojewodowie peł-

nili dotychczas w charakterze wice-wojewodów obowiązki wojewodów w swoich województwach.

W związku z tymi nominacjami prezes Rady Ministrów i minister spraw wewnętrznych gen. Sławoj Składkowski przyjął nowomianowanych wojewodów i odebrał od nich przysięgę.

Pierwsze zarządzenia rządu Gogi

Bukareszt, 7. 1. (PAT).

Rada ministrów na odbytym posiedzeniu omówiła pierwsze zarządzenia, zmierzające do wykonania programu rządowego.

Komunikat wydany po zakończeniu posiedzenia zapowiada mianowanie komisji, której zadaniem będzie ustalenie w ramach obowiązujących praw przepisów w celu wyeliminowania szynkarzy żydów z wsi rumuńskiej, zważywszy, iż są oni niebezpieczni dla zdrowia ludności wiejskiej.

Następnie zbadano i omówiono sprawę rewizji wszystkich postanowień o naturalizowaniu w sposób niezgodny z prawem cudzoziemców, którzy osiedlili się na terytorium Rumunii bez upoważnienia odpowiednich władz podczas wojny i po wojnie a nie posiadających żadnych prawnych danych do dalszego pozostawiania w Rumunii.

Wśród dalszych uchwał rady ministrów należy wymienić zarządzenia zmierzające do obniżenia cen produk-

tów, stanowiących przedmioty pierwszej potrzeby dla ludności włościańskiej. Postanowiono wreszcie, iż język rumuński i historia Rumunii będą nauczane we wszystkich szkołach państwowych, czy też mniejszościowych przez profesorów Rumunów.

Akcja unarodowienia, prowadzona przez nowy rząd, obejmuje coraz to inne dziedziny życia państwowego. Monitor rumuński przynosi rozporządzenie, na podstawie którego państwowe biuro turystyczne, radio rumuńskie, oraz urząd kinematografów, podporządkowane zostają radzie ministrów, w szczególności sprawami tymi zajmować się będzie podsekretarz stanu Hodos.

Z dn. 7 stycznia rb. wprowadzone zostały wizy paszportowe, które obowiązywać będą między Rumunią a Czechosłowacją.

Jak wiadomo, w ruchu pomiędzy Jugosławią, Czechosłowacją i Rumunią na mocy wzajemnej umowy nie było obowiązkowo wizowania paszportów.

Wyższa uczelnia w Bydgoszczy?

Warszawa, 7. 1. (ISKRA).

Jak się dowiaduje Agencja „Iskra” ze źródeł miarodajnych, wiadomości, podawane przez prasę o zamierzeniach utworzenia w Bydgoszczy uniwersytetu i wyższej szkoły handlowej — nie odpowiadają prawdzie.

Zmiany personalne w służbie zagranicznej

Warszawa, 7. 1. (ISKRA).

Agencja „Iskra” dowiaduje się, że zostali odwołani do centrali ministerstwa spraw zagranicznych pp.: Tadeusz Brzeziński, konsul generalny Rzplitej w Charkowie, Kazimierz Krasicki, wicekonsul w konsulacie Rzplitej w Brukseli, Aleksander Kwiatkowski, konsul Rzplitej w Charbinie Jerzy Piotrowski, wicekonsul w konsulacie w Mińsku, Tadeusz Chromecki, sekretarz ambasady Rzplitej przy Kwirynale w Rzymie, Heliodor Sztark, konsul generalny w Szczecinie.

Mianowani zostali pp.: Piotr Strzałko — attaché poselstwa Rzplitej w Brukseli, Jerzy Lasocki — attaché ambasady Rzplitej przy Kwirynale w Rzymie, Olgierd Czarliński — wicekonsulem w konsulacie w Mińsku, Jan Weber — attaché konsularnym w konsulacie generalnym Rzplitej w Jerozolimie, Władysław Marcinkowski — konsulem w konsulacie generalnym Rzplitej w

Lille, Wacław Russocki — konsulem Rpl. w Szczecinie, Ksawery Józef Zalewski, dotychczasowy konsul w Tyflisie, sekretarzem poselstwa Rzplitej w Teheranie, Stefan Mrozkiewicz, dotychczasowy wicekonsul w konsulacie w Marsylii — attaché ambasady Rzplitej w Paryżu i Tadeusz Pilch — radcą handlowym w ambasadzie Rzplitej w Berlinie.

Stojadinowicz jedzie do Berlina

Berlin, 7. 1. (PAT).

Premier jugosłowiański Stojadinowicz, który przybywa do Berlina 15 stycznia br., zabawić ma w Niemczech 4 dni. Odbędzie on rozmowy z kanclerzem Hitlerem i innymi mężami stanu. Na zakończenie swej wizyty Stojadinowicz wyjedzie do Zagłębia Ruhry.

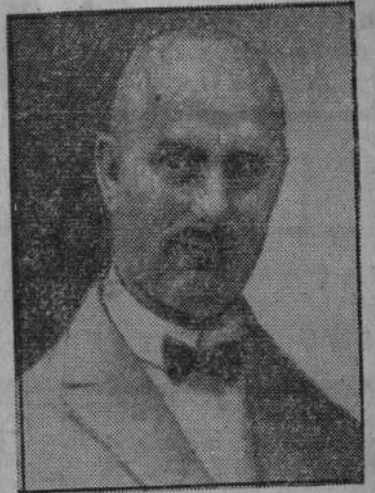
Mrozy we Francji zeżelży

Paryż, 7. 1. (PAT).

Mrozy panujące w całej Francji w ciągu czwartku mocno zeżelży zarówno na południu Francji, jak i w Paryżu. Temperatura podniosła się ponad 0.

Prasa paryska podkreśla z naciskiem jako rzadkie zjawisko, że w Marsylii w czasie ostatnich chłódów spadł śnieg, którego Marsylia przez pięć lat nie widziała.

Barmat zmarł w więzieniu

Bruksela, 7. 1. (PAT).

Wczoraj zmarł w więzieniu w Forest Juliusz Barmat. Wydalony przez władze holenderskie i wydany belgijskim władzom sądowym, Barmat był od dłuższego czasu poważnie chory. W ciągu ostatnich dni znajdował się pod ciągłą opieką lekarską. Jak wynika z pierwszych wiadomości, przyczyną śmierci bankiera był tabes. Władze sądowe zarządziły sekcję zwłok.

Juliusz Barmat, który zmarł w więzieniu, urodził się na Ukrainie w Humanu w roku 1889. Narodowość jego nigdy nie była ściśle ustalona. W Belgii oskarżony on był o oszustwa, sięgające kilkudziesięciu milionów franków. Barmat był członkiem zarządu dwóch banków, mających swą siedzibę w Brukseli. Działalność Barmata, jako kierownika tych banków, doprowadziła do szeregu nadużyć, fałszowania bilansów, złośliwej upadłości i puszczania w obieg fikcyjnych rat na ogólną sumę 100 milionów fr. i to tylko w ciągu roku 1930, 1931 i 1932. Barmat poszukiwany był również przez władze holenderskie, jako współwinnny w aferach węglowych.

Na widnokręgu politycznym

Staraniem Związku Niezależnej Młodzieży Socjalistycznej w Warszawie odbędzie się w niedziele, dnia 9 stycznia b. r. w sali Ateneum, zbiórowy odczyt na temat „Demokracja w ofensywie”. Referaty wygłoszą: wiceprezes NKW, Str. Ludowego, mec. Graliński — „Państwa demokratyczne a pokój”, b. posłanka J. Kosmonska — „Ślady dziejowego momentu na psychice polskiej masy chłopskiej”, z ramienia PPS, red. Niedziałkowski — „Masy pracujące chcą rozstrzygnąć o losach ojczyzny”, red. K. Czapiński — „Dynamizm i kultura a demokracja”, W. Pietrzykowski — „Problem młodzieży”, W. Wasilewska — „Rola literatury w walce o demokrację” — z Klubu Demokratycznego: prof. M. Michałowicz — „Inteligencja a demokracja”.

W odczycie owym wystąpią więc jako prelegenci przedstawiciele Stronnictwa Ludowego, PPS, i Klubu Demokratycznego. Jak wiadomo, ugrupowania te wejść mają pono w skład t. zw. „frontu demokratycznego”.

W drugiej połowie stycznia odbędzie się proces byłego dyrektora departamentu podatkowego ministerstwa skarbu, Pawła Michalskiego i b. posła Idzikowskiego. Akt oskarżenia liczy 150 stron. Wezwanych zostało 100 świadków. Proces potrwa cztery tygodnie, i zarówno ze względu na oskarżonych, jak i na osoby świadków budzi ogromne zainteresowanie w sferach politycznych.

Wybory delegatów na Walny Zjazd Związku Nauczycielstwa Polskiego w poszczególnych komórkach organizacyjnych kraju, jak do tej pory doszły do Warszawy wiadomości, zapewniając całkowitą większość zawieszonemu rządowi głównemu Związku Nauczycielstwa Polskiego. Pod tym kątem widzenia sprawa wyboru nowego zarządu jest niejako przesądzona.

Ostatni numer „Falangi” przyniósł wiadomość, że w dniu 22 grudnia z. r. zostali aresztowani czolowi przywódcy grupy „Falangi” Bolesław Piasecki i Marian Reutt. Po przesłuchaniu przez przedstawicieli policji obaj zostali zwolnieni.

Wierzyński Akademikiem Literatury

Warszawa, 7. 1. (PAT).

W dniach 5 i 6 stycznia rb. odbyły się zebrania Polskiej Akademii Literatury.

W drugim dniu obrad wybrano, zgodnie z par. 23 regulaminu Polskiej Akademii Literatury, nowym akademikiem literatury Kazimierza Wierzyńskiego na miejsce po śp. Bolesławie Leśmianie.

Nazwisko nowowybranego akademika literatury Kazimierza Wierzyńskiego nie tylko dobrze jest znane szerokiej publiczności polskiej, ale obiegło cały świat w roku 1928, gdy został na olimpiadzie w Amsterdamie odznaczony złotym medalem za swoje wiersze o sporcie.

W roku 1919 ukazały się pierwsze jego wiersze w tomie „Wiosna i Wino”, które właśnie jak wino „uderzyły czytelnikom do głowy”, taka z nich biła radość życia, upojenie słońcem i pięknym światem. Od pierwszego tomu, który doczekał się czterech wydań, podbił Wierzyński tą nową nutą w literaturze publiczność, a następnymi tomami „Wielka niedźwiedzica” i „Pamiętnik miłości” utrwalił swą piękną kartę w poezji polskiej. Porwany pięknem sportu, pełny entuzjazmu dla sprawności cielesnej, napisał cykl poezji p. t. „Laur olimpijski”, który wywołał żyw oddźwięk zagranicą i przyniósł mu prawdziwy laur w postaci złotego medalu olimpijskiego. Następne tomy poety to: „Rozmowa z puszcza”, „Pieśń fanatyczna” i „Gorzki urodzaj”, oraz świetny tom opowiadań prozą p. t. „Granice świata”. Ostatni tom poety, za który otrzymał państwową nagrodę literacką w roku 1936, to „Wolność tragiczna” — tom wierszy pełnych najszlachetniejszego patosu, głębokich refleksyj na temat rzeczywistości dzisiejszej, refleksyj zaklętych w formę poetycką najwyższej klasy.

Kazimierz Wierzyński liczy obecnie 43 lata. Urodził się w Drohobyczu. Studia filozoficzne odbywał na wydziale filozoficznym Uniwersytetu Jagiellońskiego, w Wiedniu i we Lwowie.

Zezem

Sytuacja groteskowa

Od pewnego czasu dzieją się w Z. N. P. i dokoła Z. N. P. rzeczy, które wręcz groteskowy charakter nadają tej zasklejonej organizacji. Wygląda to tak, jak gdyby chciano uczynić z Z. N. P. teren jakonychś zakulisowych, a permanentnych rozgrywek.

Rozpoczęło się od wprowadzenia kuraatora Musioli, wobec którego dawni pracownicy t. zw. „Kolankowcy” zareagowali blokadą. P. Musiol odszedł — przyszedł p. Maciszewski, zwalnając zaangażowanych przez swego poprzednika pracowników. I znowu blokada.

Ale nie tylko kwestia pracowników Z. N. P. pachnie humoreską. Prostu dowcipnie przedstawia się również sprawa wyboru nowych władz organizacji. Jak wiadomo, premier Składkowski zarzucił poprzedniemu zarządowi tendencje komunistyczne. Na tym tle dziwnie wyglądają relacje „Słowa” o faktycznym przebiegu rozmów między min. Świątłowskiem a radą przyboczną kuraatora Maciszewskiego. Ponoć przebieg rozmowy był następujący:

Minister Świątłowski oświadczył w imieniu rządu, iż rząd, biorąc pod uwagę nastroje, panujące w ZNP, gotów jest zgodzić się na wybór dymisjonowanego zarządu z p. Kolankiem na czele, jednakowoż pod tym warunkiem, iż wybór ten będzie miał charakter jedynie demonstracji. Wybrany bowiem zarząd zrezygnowałby z mandatów, a wówczas walny zjazd delegatów dokona ponownego wyboru władz. O ile ZNP nie przyjąłby powyższego rozwiązania sprawy, rząd, zdaniem ministra Świątłowskiego, byłby zmuszony do pójścia na bardzo stanowcze posunięcia.

Powstrzymując się od komentarzy, stwierdzić trzeba, iż społeczeństwo jest doprawdy zdumione podobnym traktowaniem sprawy. Vox.

GŁOSY I ODGŁOSY

Potrzeba mieszkań

Na marginesie Kongresu Mieszkaniowego wskazuje „Kurier Bałtycki”, że jedna trzecia ludności naszych miast lokuje się w mieszkaniach jednoizbowych, a dalsza jedna trzecia w mieszkaniach dwuizbowych. Jest oczywiście stan najzupełniej niewłaściwy.

„Kongres Mieszkaniowy stwierdził, że obecne warunki mieszkaniowe warstw robotniczych i pracowników umysłowych zarabiających do 400 zł miesięcznie, zagrażają samej możliwości utrzymania zdolności do pracy tych warstw.

Ustalenie to nie może podlegać jakiegokolwiek wątpliwości. Niewątpliwie bowiem, bez poprawienia warunków mieszkaniowych, bez umożliwienia każdej rodzinie mieszkania, nie może być mowy o zdrowym rozwoju życia ekonomicznego, moralnego i politycznego Polski. Żadna działalność produkcyjna nie może oprzeć się na bezdomnej ludności. Wydajność pracy jest możliwa tylko tam, gdzie istnieją warunki dla odpoczynku po tej pracy.”

Z uwagi na to sprawa mieszkaniowa musi stać się przedmiotem szczególnej pieczy miarodajnych czynników.

„W obecnych warunkach mieszkaniowych warstw pracujących, dostarczenie tym warstwom mieszkań dostosowanych do możliwości płatniczych lokatorów — dowodzi dalej „Kurier Bałtycki” — jest zagadnieniem publicznym, nie sprawą prywatną.

Oparcie akcji budowy tego rodzaju mieszkań na planowej koordynacji Państwa, samorządu terytorialnego, Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, spółdzielczości mieszkaniowej i przedsiębiorstw użyteczności publicznej wyłącznie stworzonych dla budowy mieszkań robotniczych, nie może już dzisiaj obracać się w założeniach programowych tej lub innej grupy działaczy mieszkaniowych.

Do akcji tej należy przystąpić natychmiast, gdyż ma ona na celu podniesienie warunków zdrowotności warstw pracujących, najbardziej ważnego czynnika dla zagadnień związanych z obroną Państwa.”

Postulat zupełnie słuszny.

Bankructwo „stachanowszczyzny”

Władze ZSRR, wstrzymały „miesiąc Stachanowa”, który miał właśnie niedawno się odbyć. Fakt jest jeszcze nowym dowodem,

Poznań, w styczniu.

Dnia 1 stycznia 1919, a więc w pierwszym roku po wskrzeszeniu państwa, Polska liczyła 26.282.000 ludności.

Dnia 1 stycznia 1937 ludność Polski wynosiła 34.221.000.

A dziś? Trzeba do ostatniej cyfry dodać przeszło 400.000 (gdź tyle wynosi przeciętnie u nas roczny przyrost naturalny ludności).

Z końcem więc bieżącego roku osiągniemy cyfrę 35 milionów ludzi w Polsce.

Z tej masy ludzkiej około 61 proc. zajmuje się rolnictwem. A więc corocznie przy-

bywa na wsi około 250.000 ludzi, których zadaniem jest uprawa roli.

Możemy więc śmiało powiedzieć, że w ciągu 20-lecia, dzielącego nas od r. 1918, na wsi powstała 5-ciomilionowa rzesza, której naturalnym postannictwem jest uprawa roli.

A teraz spójrzmy, co się z tą 5-milionową rzeszą stało, oczywiście z punktu widzenia jej rozumiałej pretensji do pracy na ziemi. Ilu z pośród tych 5-ciu milionów ludzi umożliwiono tworzenie warsztatu tej pracy?

Reforma rolna w Polsce w latach 1919 do 1936 (za rok ubiegły cyfr statystycznych

jeszcze brak) objęła obszar rozparcelowany, wynoszący 2.424.500 hektarów, z którego utworzono 658.700 działek.

Nabywców gruntów było 629.900, z czego 37.700 pełnorolnych, 407.100 małorolnych, 124.100 bezrolnych i 61.000 nierolników.

W tych cyfrach mieści się cała tragedia nowego pokolenia na wsi.

Pięć milionów przyrostu na wsi, a (po odliczeniu pełnorolnych i nierolników) tylko... pół miliona młodych, silnych ludzi powojennego pokolenia, którzy mogli zaspościć „głód ziemi”... Zaledwie jeden na dziesięciu, skierowany do własnego warsztatu pracy, zakładający gospodarstwo rolne... — Dziewięciu zaś rozglądających się nadaremnie za ziszczaniem ideału: pracy na roli, nie mogących dotrzeć do zadośćuczynienia żywiołowemu w duszy chłopu popędowi własności, najskromniejszej choćby, ale stwarzającej poczucie stabilizacji życiowej.

Następstwem tego stanu było karłowacenie, rozdrabnianie gospodarstw rolnych. Przybrało ono u nas wręcz zatrważające rozmiary. Naturalny przyrost ludności na wsi, osiągający rocznie około 250.000 osób, z których zaledwie drobny ułamek może od płynąć do pracy w miastach — powoduje podział gospodarstw, rozdrabnianie ich, tak że stają się zupełnie pozbawione samowystarczalności.

W sprawozdawczych pracach „Biblioteki Puławskiej” czytamy na ten temat wstrząsające wiadomości i fakty. Pisze więc np. rolnik z pod Jarocina, posiadacz 32 hektarów: „Boję się, aby z Poznańskiego nie stała się druga b. Galicja, by nie pokrajano ziemi na zagonki dla podzielenia między dzieci, jak to już niektórzy u nas robią”. Jest tak już w r. 1932. W w. r. 1934 pisze gospodarz z pod Płocka: „Posiadam 20-morgowe gospodarstwo, ale mam na tem sześciu dzieci, wszystko dorasta i nie ma czym wyposażyć... Wszystkim trzeba dać utrzymanie i ubranie... Trzeba będzie te 20 mórg podzielić między wszystkie dzieci, każde po 3 morgi. A jakże to na tem żyć będzie?” A z dzielnicy, już od dawna mającej rozdrobnione gospodarstwo rolne, z Małopolski Środkowej, pisze chłop z pod Jasła: „Najgorzej jest w takich rodzinach, gdzie rodzeństwo jest dorosłe i częściowo weszło w związki małżeńskie. Z braku funduszy siedzi to wszystko na kupie i bije się i kłóci, jedno drugiemu kradnie, istne piekło”.

Oto lustracja tego stanu, jaki wytworzył się na wsi, a który nam wiele tłumaczy... I nastroje i odruchy, i dostęp agitacji wyrotowej, i nędzę, pleniącą się wśród biedoty wiejskiej.

Tłumaczy nam ta sytuacja, że przebudowa ustroju rolnego jest nie tylko wielkim zagadnieniem gospodarczym, ale i społecznym. Ze podchodzić do tego zagadnienia nie sposób więcej — jak to czyni warstwa konserwatywna — z punktu widzenia egoizmu klasowego, z chęci zawarowania sobie przywilejów stanowych, niemożliwych już do utrzymania w nowoczesnej strukturze społecznej i gospodarczej.

Nadmiar rąk roboczych na wsi musi znaleźć ujście zarówno na własnych gospodarstwach nowonabytych, jak też i w rozwiniętym przemyśle.

I jedna i druga akcja musi być prowadzona z całą intensywnością. Nie wolno przeoczyć żadnej.

Wszystko więc, co może powiększyć zapas ziemi dla młodego pokolenia na wsi, musi być w stu procentach wyzyskane.

I dlatego też przyspieszenie tempa akcji parcelacyjnej i wcielenie w życie reformy rolnej stało się nieuchronną koniecznością.

B. S.

Dalsi „pensjonariusze” Berezy

Oczyszczanie kraju z elementów przestępczych trwa

W związku z akcją, mającą na celu uwolnienie ludności od plagi notorycznych przestępców kryminalnych, osadzono w Berezie Kartuskiej cały szereg dalszych przestępców z województw warszawskiego i lubelskiego:

Abram Cymbalista — złodziej sklepowy, biurowy i mieszkaniowy, specjalista od robienia podkopów, rozbijania i forsowania zamknięć. Organizował bandy złodziejskie. 15 razy notowany, 8 razy karany więzieniem łącznie na około 20 lat.

Moszek Ciechanowiecki — notoryczny fałszerz paszportów zagranicznych i innych dowodów osobistych, przemytnik za granicę ludzi, których zapoatrzywał w fałszywe paszporty. 10 razy notowany za fałszerstwo paszportów i dokumentów, 1 raz karany.

Mieczysław Stanisław Kowalski — jeden z najsprytniejszych złodziei kieszonkowych, przewany „królem kieszonkowców”. Grasował przeważnie w pociągach lub większych miastach kraju. 168 razy notowany za kradzieże, 2 razy karany więzieniem.

Stefan Franciszek Matuszewski — jeden z najniebezpieczniejszych złodziei kasowych, sklepowych i mieszkaniowych, włamywacz, należy do t. zw. elity złodziejskiej. 43 razy notowany, 12 razy karany więzieniem.

Adolf Rupp — jeden z najbardziej czynnych międzynarodowych włamywaczy kasowych, sklepowych, biurowych i mieszkaniowych. Często wyjeżdżał za granicę. 31 razy notowany, 7 razy karany więzieniem.

Wojciech Rybicki — złodziej sklepowy i mieszkaniowy. Znany z ferowania bezwzględnych wyroków na t. zw. „dintojrach”. 38 razy notowany za kradzieże, 10 razy karany więzieniem.

Henryk Sawicz — zawodowy złodziej, specjalista od wielkich kradzieży, organizował wyprawy, włamywacz. 42 razy notowany, 9 razy karany więzieniem, w tym 4 lata ciężkiego więzienia.

Czesław Szulc — złodziej, kasiarz, specjalista od podkopów, forsowania ścian murowanych, sufitów i skomplikowanych zamknięć. Kolporter fałszywych pieniędzy. 27 razy notowany, 8 razy karany więzieniem.

Ignacy Franciszek Tkacz — złodziej międzynarodowy. Operował z bronią w ręku. 9 razy notowany, 3 razy karany więzieniem, w tym 4 lata więzienia z pozbawieniem praw.

Stanisław Wlazlik — wielce niebezpieczny złodziej, włamywacz kasowy, sklepowy i mieszkaniowy. 37 razy notowany za kradzieże, 13 razy karany więzieniem.

Józef Wójcikiewicz — jeden z bardzo czynnych i niebezpiecznych kasiarzy, organizator wypraw złodziejskich, 30 razy notowany za różnego rodzaju przestępstwa, 9 razy karany więzieniem.

Włodzimierz Władysław Kanclerzewski — bardzo czynny kasiarz, złodziej mieszkaniowy i sklepowy, posiadający bogatą przeszłość kryminalną. 31 razy notowany, 6 razy karany więzieniem z pozbawieniem praw.

Jerzy Forin — notoryczny złodziej sklepowy i mieszkaniowy, kasiarz, organizator i przywódca band złodziejskich. Bardzo czynny i niebezpieczny włamywacz. 50 razy notowany za różnego rodzaju przestępstwa, 3 razy karany więzieniem.

Pejsach Braun — bardzo czynny złodziej, włamywacz sklepowy i mieszkaniowy, niebezpieczny awanturnik. 34 razy notowany za przestępstwa kryminalne, 9 razy karany więzieniem.

Dymitr Skubij z powiatu chełmskiego — zawodowy złodziej, terrorysta, zbój, organizator band, 5 razy karany więzieniem, w tym 12 lat ciężkiego więzienia.

Akcja prowadzona przez ministerstwo spraw wewnętrznych, a zmierzająca do oczyszczenia całego terenu państwa z elementu przestępczego, jest w toku.

Zrównanie obowiązków alimentacyjnych kobiety z mężczyzną

Rząd bułgarski ogłosił dekret z mocą ustawy, który reformuje gruntownie powinność alimentacyjną rodziców i małżonków. Nowa ustawa owiana jest duchem modernizmu. Istota reformy polega na tym, że nie tylko małżonek zobowiązany jest do utrzymywania żony stosownie do swego stanu, ale i żona w tej samej mierze zobowiązana jest utrzymywać męża, jeśli ten nie może na życie z jakichkolwiek powodów za-

rabiać. W razie rozwodu czy separacji, powinność alimentacyjną nakłada się na tę stronę, z której winy rozwód nastąpił, o ile druga strona nie jest w stanie utrzymywać się sama. A więc n. p. jeśli małżeństwo rozwiedzione zostaje z winy żony, a rozwiedziony jej mąż znajduje się bez środków do życia, żona jego zobowiązana jest łożyć na jego utrzymanie, w skali odpowiadającej jej pozycji towarzyskiej.

Pończocha i propaganda

WALKA O WYSTAWĘ PARYSKĄ. — SPRAWA JEJ WZNOWIENIA W R. 1938. DEFICYT I PROPAGANDA. — PLATFORMA SPOŁECZNA I POLITYCZNA. — TU. RYSTYKA JAKO ŹRÓDŁO DOCHODU. — PARYŻ I PROWINCJA. — WALKA Z BEZROBOCIEM. — SZCZODRA IZBA I OSZCZĘDNY SENAT. — P. CAILLAUX — WOJOWNICZY STARZEC. — PORAZKA RZĄDU W SENACIE.

Paryż, w styczniu.

Obok innych walk politycznych rozegrała się obecnie tutaj walka o wystawę, czyli mówiąc ściślej o sprawę ponownego jej otworzenia na wiosnę roku 1938. Rząd p. Chautemps i przeważająca część jego większości, zwłaszcza zaś posłowie, wybrani z Paryża i okolicy, byli za przedłużeniem wystawy. Poczyniono już wstępne kroki w międzynarodowym Komitecie wystaw światowych, który zrazu był przeciwny wnioskowi rządu francuskiego, ale w końcu na jego nalegania wydał opinię przychylną. Izba Deputowanych znaczną większością po przemówieniach referenta premiera Chautemps i b. ministra posła de Monzie, oświadczyła się za wznowieniem. Była jednakowoż dość poważna opozycja, która w senacie stała się przy ponownym rozważeniu sprawy większością. I w ten sposób planowane wznowienie wystawy nie dojdzie do skutku a w najbliższym czasie rozpoczną się prace koło rozbiórki tych pawilonów, które nie zostały skonstruowane w sposób definitywny i mają odtąd zdołać brzegi Sekwany.

Podłoże sprawy jest bardzo zajmujące, albowiem walka o wznowienie wystawy rozegrała się na kilku platformach. Przede wszystkim robiono z tego kwestię polityczną, sprawę sukcesu rządu i jego większości, względnie ich niepowodzenia. Zwolennicy lewicy wskazywali na sukces wystawy, na wzrastający wskutek tego międzynarodowy autorytet państwa i korzyści ekonomiczne z związane z napływem wielkiej ilości cudzoziemców do Francji. Przeciwnicy krytykowali spóźnione otwarcie wystawy i nadmierne ich zdaniem koszty organizacji i administracji. Ale to nie wszystko.

Okazało się, że nie wszyscy zwolennicy rządu są zwolennikami wystawy — i na odwrót nie wszyscy jego przeciwnicy oświadczają się przeciw jej wznowieniu. Do względów politycznych dołączyły się względy ekonomiczne. Paryż i jego bliższe okolice najbardziej skorzystały z wystawy i z wzmoczonego w niesłychanym stosunku ruchu turystycznego — i dlatego posłowie i radcowie miejscy z tych części kraju z całą gorliwością popierali sprawę ponownego otwarcia. Natomiast prowincja czuła się poczęści pokrzywdzona i dlatego znaczna część jej przedstawicieli m. in. większa liczba posłów radykalnych, popierających rząd, odnosiła się krytycznie do przedłużenia wystawy, podkreślając przede wszystkim zwiększenie i tak już znacznych kosztów i deficytu, oraz zwracając uwagę na wątpliwy sukces ponownego wydania wystawy na wiosnę w zmniejszonych rozmiarach z powodu zapowiedzianego wycofania się niektórych państw.

Ten opór prowincji jest wytłumaczeniem dlaczego senat zajął oporne stanowisko w stosunku do wystawy, podczas gdy izba dosyć znaczną większością oświadczyła się za ponownym jej otwarciem. Senat bowiem jest przede wszystkim reprezentacją francuskiego samorządu gmin i powiatów i dlatego znacznie większą wagę mają przedstawiciele prowincji i wsi. I ci też wyzyskali swoją większość dla powzięcia nieprzychylnego wniosku.

Ostatni akt walki o wystawę, który rozegrał się w dostojnej i spokojnej zazwyczaj atmosferze Pałacu Luksemburskiego, siedzibie senatu, tym razem wywołał wielkie zainteresowanie i obfitował w interesujące momenty. Minister handlu p. Chapsal i premier Chautemps gorąco bronili kwestii wznowienia wystawy, powołując się na to, nym, skarbowym, gdyż na wystawie zarządza deficyt wystawy jest deficytem pozor-bia ludność, a jej zarobki znów wyrażają się w zwiększonych wpływach podatkowych. Premier zwrócił również uwagę na wielkie znaczenie robót około utrzymania wystawy dla zmniejszenia ilości bezrobotnych.

Osiemdziesięcioletni blisko senator Cail-laux, b. premier i wielokrotny minister, przewodniczący komisji budżetowej senatu i, narówni z premierem, wybitny członek stronnictwa radykalnego, w imieniu tradycyjnej francuskiej oszczędności, pończochy, wystąpił przeciw nadmiernym, jego zda-

Demonstracja inwalidów wojennych. W Paryżu odbyła się demonstracja inwalidów wojennych. Na zdjęciu demonstranci na stopniach gmachu opery paryskiej.

niem, wydatkom na propagandę. Przeraził się sumy 450 milionów dodatkowych wydatków, wystąpił ze zdaniem, że skarb nie wytrzyma tego obciążenia, a drogą pożyczki nie uda się pokryć sumy 200 milionów franków, jak to projektował rząd. Ze wzburzeniem replikował na uwagę premiera, który wielką, jego zdaniem, sprawę wystawy przeciwstawiał „małym argumentom”

jej przeciwników.

W rezultacie prezes komisji budżetowej senatu, przedstawiciel pończochy przyszłościowej, zwyciężył rząd, występujący w imieniu interesów i względów, jego zdaniem szerzej zakrojonych — i w ostatecznym wyniku na mocy ujemnej uchwały senatu w sprawie wystawy pończocha zwyciężyła propaganda.

A. R.

Czy nawiążemy stosunki handlowe z Madagaskarem?

Nawiązanie stałego kontaktu handlowego pomiędzy Polską a posiadłością francuską — Madagaskarem uzależnione jest w pierwszym rzędzie od realizacji bezpośredniego połączenia morskiego, co pozwoliłoby na zasadnicze obniżenie kosztów transportu i uczyniłoby nasze wyroby konkurencyjnymi pod względem cen. Drugi szkopał do rozwiązania — to brak odpowiedniej organizacji eksportowej. Eksporterzy polscy niechętnie nawiązują kontakty z odległymi rynkami zamorskimi, przyzwyczajeni do korzystania z pośrednictwa angielskiego lub niemieckiego. Trzecia trudność leży w dziedzinie finansowej, a mianowicie eksporterzy nasi nie są w stanie

udzielać potrzebnych w tym wypadku długoterminowych kredytów i często z tego powodu muszą ustępować zasobniejszej konkurencji.

Polska może eksportować na Madagaskar blachę cynkową, konfekcję, sukna, artykuły dziane, obuwie, naczynia emaliowane i szkło, podczas gdy Madagaskar może nam dostarczać: ryż, kukurydzę, maniok, tapiokę, skóry arsenikowane i suche, waniłę, kawę, goździki, sisal, rafie, grafit itp. Firmy importowe na Madagaskarze pragną ponad to przywozić z Polski metale, wyroby metalowe, cynk, szyny kolejowe, cement, drzewo, meble, tkaniny, odzież, worki jutowe, szkło i wyroby szklane oraz fajansy.

Kraj „widmowych“ osiedli Najciekawszy i najpiękniejszy kraj U. S. A.

Kolorado, jeden z najciekawszych i najpiękniejszych krajów Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej, jest jednym z nielicznych zakątków tej ziemi, która po dniach wspaniałego rozkwitu, wywołanego gorączką złota, przeszły przez szczytowy punkt rozwoju i dziś znajdują się w zapomnieniu, przerywanym od czasu do czasu przez turystów, którzy przybywają tu oglądać niespotykane gdzieindziej cuda przyrody.

Jedną z właściwości typowych dla krajobrazu Kolorado jest znaczna ilość tak zwanych „widmowych“ osiedli, które powstały w okresie gorączki złota, wyrosły jak na drożdżach i równie nagle wyludniły się.

Pierwszy „boom“ czyli era bajecznego

rozkwitu w Kolorado datuje od lat 1880-90. Okres ten minął równie szybko, jak szybko się rozpoczął. Kolorado pobite zostało przez daleką mroźną Alaskę, której pokłady złota okazały się bogatsze, wydawniejsze od pojedynczo występujących żył złotych w Kolorado. Na drogach, odległych od głównych traktów turystycznych, można dziś jeszcze dostrzec do opuszczonych siedzib dawnych poszukiwaczy złota, chat, skleconych z desek, które, mimo prowizorycznej budowy, ostały się przed niszczącym zębem czasu.

Są to ostatnie, jakże smutne pamiątki dawnej świetności ze „złotego wieku“ tej krainy tajemniczych przygód i malowniczych kanonów.

Rola lotnictwa w akcji kolonizacyjnej

Niedawno ukończono w Erytrei budowę nowego lotniska wojskowego. Ogólna ilość lotnisk wojskowych w obu włoskich koloniach, graniczących z Abisynią, to jest w Erytrei i Somali wynosi 83. Lotnictwo odgrywa w włoskiej polityce kolonialnej olbrzymią rolę, która zaznaczyła się już w kampanii abisyńskiej. W wojnie tej wzięło udział po stronie włoskiej

500 samolotów z 2.000 obsługi z czego 182 poległo. Samoloty włoskie, obok zadań bojowych spełniły doniosłą rolę w aprowizacji walczących oddziałów. Ponad milion kg. żywności i materiału wojennego dowieziono drogą powietrzną do pierwszych linii.

Rola lotnictwa nie skończyła się z chwilą opanowania Abisynii. Dziś

spełnia ono doniosłą rolę łącznika między licznymi garnizonami włoskimi w Etiopii, stacjonowanymi w miejscach często odciętych od wszelkiej komunikacji ze światem. O doniosłej roli, jaką spełnia lotnictwo włoskie w akcji kolonizacyjnej świadczy najlepiej fakt, że przy budowie drogi Assb—Dessie na trudno dostępnych odcinku, prowadzącym przez kraj Dankaal, materiał drogowy dostarczono samolotami. Tam, gdzie samochód ciężarowy docierał w pięciu dniach — samolot pokonywał tę prze-strzeń w dwóch godzinach.

Obrady Kongresu Drogowego

Warszawa,

Obrady 4-go Polskiego Kongresu Drogowego odbywały się wczoraj w komisjach (sekcjach). W czasie dyskusji wszyscy mówcy twierdzili zgodnie, że środki finansowe przeznaczone na drogi są niedostateczne.

Muszą więc być uzyskane nowe środki finansowe na gospodarkę drogową. Kongres zastanawiał się nad ich wyszukaniem. W pierwszym rzędzie zwrócono uwagę na konieczność, aby wszyscy użytkownicy dróg byli pociągnięci do świadczeń drogowych w równej mierze, oraz aby wszystkie dochody, związane choćby w sposób pośredni z drogami były obracane na drogi.

M. in. wysunięto projekt wprowadzenia podatku od koni.

Egzekucje, sabotaże i teror w Palestynie

Jerozolima, .. z.

Z różnych okolic kraju donoszą o zaburzeniach. Sytuacja polityczna ciągle jeszcze jest niejasna. Rorociąg naftowy został ponownie uszkodzony i podpalony. W starej dzielnicy Jerozolimy postrzelono dwóch żydów. Wyrok śmierci wydany wczoraj na pewnego Araba dziś został wykonany przez powieszenie. Dziś sąd skazał na karę śmierci innego Araba podejrzanego o uszkodzenie rurociągu naftowego.

Jego Kr. Mość przypadek

Właściciel biura handlowego w Manchesterze, Hardings, zatrzymał się w Kopenhagie, czekając na statek, którym miał udać się do Anglii. W międzyczasie Hardings z nudów przeglądał gazetę. W tem wpadło mu w oko ogłoszenie firmy „Solitaire”. Solitaire? — Hm, przecież tak brzmi skrót telegraficzny jego własnej firmy i tak też jednocześnie nazywa się koń, który za kilka dni będzie biegał w Manchesterze. Hardings zamyślił się — a może to sygnał losu? Dość że udał się do biura zakładów i „wplacił 1000 szylingów za „Solitaire’a”. W dzień później Anglik wyjechał z Kopenhagi. W Londynie pochłonęły go zajęcia i interesy; zapomniał zupełnie o wyścigach, a koniu, na którego postawił 1000 szylingów.

Załatwiwszy szybko co miał załatwić w Londynie, wrócił do rodzinnego Manchesteru. Tu, w biurze, zastał na biurku wykaz swego konta bankowego. Przegląda go i... widzi naraz sumę 50.000 koron duńskich, zapisaną na jego dobro. Skąd ta suma? Hardings nie może sobie w żaden sposób przypomnieć, skąd taka suma zjawiała się na jego koncie. Dopiero zapytanie skierowane do banku spowodowało wyjaśnienie, z którego treści dowiedział się Hardings, iż „Solitaire” istotnie wygrał bieg i przyniósł mu dużą wygraną.

Oto jak działa Jego Kr. Mość Przypadek!

Wybuch rakiety zniszczył zbiorv lnu

W jednej z miejscowości czeskosłowackiej zdarzył się następujący wypadek.

Syn jednego z gospodarzy, w czasie sortowania lnu przez wieśniaków, zabawił się wystrzeliwaniem różnokolorowych rakiet świetlnych.

W pewnej chwili chłopiec, zamiast wystrzelić jedną z rakiet w powietrze, rzucił ją na ziemię. Momentalnie języki ognia objęły stopy lnu i pomimo natychmiastowego ratunku ze strony wieśniaków, len spłonął prawie doszczętnie.

Mimowolny sprawca wypadku tak się przejął, że uciekł z domu i nie wracał do późnego wieczora.

Mieszkańcy całej wioski rozpoczęli poszukiwania chłopca przy użyciu setek latarek i w końcu odnaleźli go w polu napół zamarniętego.

Z Kraju wszelkich ponuryści:

Roboty przymusowe w Sowietach

Po zakończeniu kanału Wołga — Moskwa, rząd sowiecki zwolnił w lipcu 1937 r. 55 tysięcy więźniów, którzy budowali ten kanał. Nie wiemy, czy faraonowie egipscy mieli również szeroki gest, kiedy budowa ich dróg, kanałów i piramid była wreszcie zakończona, ale i gest rządu sowieckiego był nader ostrożny.

Jak się później okazało, zaledwie czwarta część więźniów budujących kanał Wołga — Moskwa odzyskała wolność (55 tysięcy z 200 tysięcy).

Obecnie analogiczne postanowienie ogłasza dekret z 19 grudnia 1937 r. Rząd sowiecki zwalnia znów 10 tysięcy więźniów, którzy budowali drugi tor kolei Karymskaja — Chabarowsk. Budowa drogi jest zakończona i wolność ma być nagrodą za owocną pracę. Oczywiście, i tym razem nie zwolniono wszystkich — jak to zresztą wynika z dekretu. Nie jest możliwą rzeczą określić, jaka część więźniów i zesłańców została zwolniona, gdyż rząd sowiecki, pomny złego wrażenia wywołanego wiadomością, że tylko czwarta część 200 tysięcy więźniów, zatrudnionych przy budowie kanału Wołga — Moskwa odzyskała wolność, obecnie woli nie precyzować informacji o rozmiarach pracy przymusowej przy budowie kolei syberyjskich. Tu należy podkreślić, że kolej Karymskaja — Chabarowsk była budowana w strasznych warunkach, daleko cięższych, niż kanał Wołga — Moskwa i że zapewne odsetek tych przymusowych robotników, których nie można było zwolnić, gdyż zginęli z chorób i wycieńczenia podczas pracy — jest większy, niż w czasie budowy kanału Wołga — Moskwa.

Diennik „Wieczerniaja Moskwa” publikuje charakterystyczny list ucznia II klasy 593 szkoły powszechnej. Chłopiec pisze lakonicznie: „Aby się dobrze uczyć musimy mieć zeszyty, książki, ołówki i pióra. Tego wszystkiego ani ja, ani moi towarzysze nie możemy nigdzie w Moskwie znaleźć”.

„Wieczerniaja Moskwa” zamieszcza list otwarty, w którym zapytuje, czy prawda jest, że w jadalni-kawiarni trustu Stalinskowskiego w Moskwie od przeszło 4-ch miesięcy gotuje się jedne i te same potrawy bez najmniejszych chociażby zmian. Dyrekcja trustu, do której zwróciła się redakcja, potwierdziła ten fakt.

Zakłady krawieckie w ZSRR w dużej mierze nie zaspakajają potrzeb ludności. Przede wszystkim cały nacisk położony jest na zagadnienie jakości i asortymentu, które nie są zadawalające. Tak np. zakład nr. 2 trustu „Mosbielio” w Moskwie w ciągu 9 miesięcy wyprodukował o 14,300 sz. koszul dziecięcych mniej, niż to było przewidziane. Ze względu na jakość ogromne ilości produkcji z zakładów krawieckich są nie do użytku. We wrześniu br. zbrakowało 59,5 tys. sztuk w leningradzkim truciście „Leninogradodieżda” jednocześnie koszt własny

produkcji, jak to stwierdza „L. Industria” w dniu 26 listopada, są niezwykle wysokie. W jednym z największych zakładów krawieckich „Moskowsziew” w ciągu 9 miesięcy koszt własny wzrosł o 17 milionów rubli nad ustalone normy.

Ekscentryczne kluby w Ameryce

W Ameryce istnieją kluby, o jakich nie sniło się nawet w Europie. Kluby te istnieją dla rozmaitych ekscentrycznych celów i pod nazwami również niecodziennymi. Takim jest np. „Klub współpracy mężczyzn”, istniejący pod nazwą „Fred Smith”, liczy on zgórą 1000 członków, a jednym np. z jego zadań jest pomaganie poczcie w dostarczaniu listów i posyłek niezwykle licznym posiadaczom popularnego nazwiska „Smith”. Kluby np. przypuścił, iż może istnieć klub, który nosi nazwę „Stowarzyszenie osób mających się wystrzegać zwyczaju zwracania się do konduktorów wagonów sypialnych po imieniu „George”? A jednak taki dziwotwór istnieje już od 20-tu lat i chełpi się nawet tym, że jakoby pod wpływem jego agitacji coraz rzadziej zwracają się podróżni do konduktorów z zawołaniem „Georges”. Prezesem osobliwego klubu jest senator stanu Georgia, Walter Franklin George.

Liczba członków klubu sięga 30.000!

Najosobliwszym jednak jest klub zawodowych kłamców, który liczy aż 40.000 członków. Do klubu może należeć każdy, kto wpłaci 10 centów i nadesłanie wymyślone przez siebie kłamstwo, w rodzaju np. wiadomości, iż pierwszy okręt z emigrantami, który przybył do brzegów Wirginii w 1620 roku, ów słynny „Mayflower”, liczył 80.000 ton wyporności, większy był od „Queen Mary” i spotkał po drodze weża morską, którego sfotografowano i sfilmowano. Za najlepsze kłamstwo wyznacza klub corocznie złoty medal. Kłamstwo, które nagrodzono w 1936 roku, dotyczyło najazdu moskitów na stan Michigan. „Największe komary zjawily się u nas, jeden z nich pożarł wszystkie kury w naszej osadzie, zarznął dwie krowy i wołu, po czym zdechł” — oto historia, która została odznaczona złotym medalem za pomysłową treść.

Spadek zachorowań na choroby zakaźne

Główny Urząd Statystyczny opracował zestawienie, dotyczące chorób zakaźnych w Polsce w listopadzie r. ub. Jak wynika z tego zestawienia, zmniejszyła się w porównaniu z miesiącem poprzednim ilość zachorowań na dur brzuszny, osutkowy, czerwonkę, błonicę, ponicę i Heine-Medina, wzrosła natomiast liczba wypadków zachorowań na odrę, gorączkę połogową i w nieznacznym stopniu na krztusiec.

Przeciętna tygodniowa liczba zachorowań na dur brzuszny wynosiła w listopadzie 1937 r. 510, t. j. o 216 przypadków mniej niż w poprzednim miesiącu i o 166 więcej niż w listopadzie 1936 r. Na dur plamisty chorowało 17 osób, t. j. o 6 mniej niż w październiku 1937 r. i blisko połowę mniej niż w analogicznym miesiącu 1936 r. Tygodniowa liczba zachorowań na czerwonkę wykazuje znaczny spadek, mianowicie podczas gdy w listopadzie 1936 r. wynosiła 23 wzrastając do 708 w październiku 1937

r., w okresie sprawozdawczym wyniosła już tylko 99. Na ponicę chorowało przeciętnie tygodniowo 805 osób wobec 1081 w październiku r. ub. i 600 w listopadzie 1936 r., zaś na błonicę 753 wobec 777 i 557. Spadek wykazuje również liczba wypadków zachorowań na Heine Medina. W listopadzie 1937 r. przeciętna tygodniowa liczba zachorowań na tę chorobę wynosiła bowiem 1,8, podczas gdy w poprzednim miesiącu 2,8, zaś w listopadzie 1936 r. 5,3. Natomiast liczba zachorowań na odrę wzrosła w omawianym okresie w porównaniu z październikiem o 234 i wyniosła 1.273. Również zwiększyła się ilość wypadków zachorowań na gorączkę połogową, w listopadzie 1937 r. chorowało bowiem przeciętnie tygodniowo 34 osób wobec 22 w poprzednim miesiącu i 33 w listopadzie 1936 r. Nieznacznie zwiększyła się również liczba zachorowań na krztusiec ze 123 w październiku do 124 w listopadzie 1937 r.

Pochodzenie gwary

We wszystkich prawie społeczeństwach miejskich w średniowieczu istniały dzielnice, w których od niepamiętnych lat węgowało pospólstwo miejskie, rekrutujące się przeważnie z różnego rodzaju jednostek, odgródz. od życia społ. surowymi normami średniowiecznego prawa. Ludzie ci, którzy

stworzyli sobie własne, zupełnie odrębne życie, stworzyli sobie również własny język. To był początek gwary. Językiem tym, sztucznie stworzonym po to, aby nikt obcy nie mógł go zrozumieć, porozumiewano się z całą swobodą, tworząc w ten sposób pewnego rodzaju „wyspę językową”, w samym środku zorganizowanej, wykształconej zbiorowości miejskiej, posługującej się językiem literackim.

Dzielnice takie znajdowały się we wszystkich większych miastach europejskich. W Paryżu była to t. zw. „Cour des Miracles”, unieśmiertelniona w „Dzwonniku z Notre Dame” V. Hugo. W Londynie średniowiecznym była to dzielnica Offal Coust; również pewne miasta niemieckie, czeskie i węgierskie miały dystrykty, w których rodziły się, żyły i umierały całe pokolenia.

We Francji gwara nosi nazwę „argot” lub „jargon”, w Anglii nazywa się „slang”, w Niemczech „rotwelsch”, w Hiszpanii „xerigonza”, w Portugalii „callao”, w Holandii „bargoens”. Nawet w Indiach Wschodnich istnieje narzecze zwane „balaj-balan”, a Chińczycy posługują się pewnego rodzaju gwara, zwaną „Hian-czang”. Gwara powstała jednak nie tylko w miastach. Stworzyły ją również warunki społeczne, w których zrodziły się liczne bandy rozbójnicze w średniowieczu, stanowiące istną plagę traktów handlowych. Bandy te posługiwały się wielką ilością narzeczy.

Obok tych grup ważną rolę odegrały w powstaniu gwary elementy napływowe, a przede wszystkim cyganie. Zmieszawszy się w XIV wieku z pospólstwem miejskim, stworzyli nowy rodzaj narzecza, które utrzymało się przez wiele lat w różnych państwach europejskich.

Córka Hamsuma wystąpi w filmie. W najbliższym czasie na ekranach niemieckich ukaże się film z córką znanego pisarza Kunta Hamsuma, Eddinora Hamsuma w roli głównej.

Łuk groźniejszy od strzelb

W stanie Wisconsin w Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej, wskutek dużego trzebienia zwierzyny przez myśliwych, wydano zakaz polowania przy użyciu broni palnej. Wyznaczono natomiast rewiry, w których zezwolono polować, jednak tylko łukami. Zdawało się, że wracając do dawnych zwyczajów używania łuków do polowań, spowoduje się znaczną poprawę w stanie zwierzyny. Po kilku jednak miesiącach nadeszły wprost zastraszające raporty. Ilość zabijanej zwierzyny zwiększyła się nie współmiernie, a nado okazało się, że bardzo wiele zwierzyny, zranionej tylko, ginie następnie w niedostępnych miejscach.

To masowe padanie zwierząt zranionych wywołało zarazę zwierząt żywych, które za dużo zaczęły pożerać padliny. Zarazę zwiastowała roznosiły liszy. Wielka ilość zwierząt wyginęła od tej zarazy. Władze stanowe cofnęły wydane zarządzenie, zezwalające na polowanie łukami.

Krwawa zemsta porzuconego algierczyka

Straszny wypadek miał niedawno miejsce w północno-wschodniej prowincji Francji w miasteczku Angers. Młoda wdowa p. Collas utrzymywała bliższe stosunki z Algierczykiem nazwiskiem Hamaid Rabat, podczas gdy syn jej z pierwszego małżeństwa mieszkał u swoich dziadków w pobliżu Angers i przez nich był wychowywany. W ostatnich czasach stosunki między p. Collas i jej kochankiem uległy pogorszeniu i wdowa przed świętami Bożego Narodzenia opuściła algierczyka. Święta spędziła u swoich rodziców. Gdy po świętach opuszczała dom rodzicielski, w chwili wsiadania na motocykl, została niespodzianie napadnięta przez Rabata, który zadał jej cios nożem w pierś. Na jej krzyk wybiegł do domu rodzice, na których rozszalały algierczyk rzucił się i poranił ich ciężko nożem. Wybiegł również i syn p. Collas, który na widok strasznej zbrodni popełnił samobójstwo, przebijając się sztyltem.

Wszystkie te wypadki rozegrały się tak niezmiernie szybko, że sąsiedzi nie mogli się zorientować co się stało. Na widok nadbiegających sąsiadów, Rabat, który stał nad swymi ofiarami — jak urzeczony — popełnił też samobójstwo.

Ta niezwykle krwawa zbrodnia wywarła we Francji duże wrażenie.

Waluta albańska

Oficjalną walutą albańską jest frank złoty, odpowiadający się około 1,60 zł. Wyższą jednostką monetarną jest dolar, wartości 5 franków, 4 dolary, czyli 20 franków, tworzą Napoleona. W tym chaosie określeń jednostek monetarnych orientuje się doskonale ludność albańska, która liczy najchętniej w monecie najdrobniejszej, t. zw. lekach i najwyższej, Napoleonach. Jeden lek równa się 5 części franka złotego, to jest 32 groszom. Często spotkać można w obiegu monety mniejsze, pół i ćwierć leki.

Najstarsze „dzieło sztuki“

W pewnej jaskini w Altmühlthal w Bawarii odkryto powyższy rysunek renifera. Jak stwierdzili naukowcy, rysunek ten pochodzi z wczesnej epoki kamienia łupanego, a więc jakies 20 000 do 30 000 lat przed narodzeniem Chrystusa. Rysunek jest nader realistyczny i wykazuje, że autor jego posiadał duży zmysł obserwacyjny.

Mogilno

Przyrost ludności w pow. mogileńskim. Według statystyki w roku 1936 w powiecie mogileńskim zarejestrowano: urodzeń 2730, zgonów 1504, w tym liczba niemowląt od 1 roku życia wynosi 505, tak iż przyrost naturalny przedstawia cyfrę 1136

Z ruchu cudzoziemców. W pierwszym półroczu 1937 r. przybyło na pobyt tymczasowy do miasta Mogilna: 37 Niemców, 2 Gdańszczan i 2 Amerykanów. W drugim półroczu: 37 Niemców, 2 Gdańszczan oraz 3 Amerykanów. Do Gminy Mogilno-Zachód w ciągu całego roku 1937 przybyło: 198 Niemców i 1 Amerykanin.

Trzemeszno

Gwiazdka w KPW. W święto Trzech Króli o godz. 17,30 KPW w własnej świetlicy urządziło gwiazdkę z tradycyjnym łamaniem się opłatkiem Dzieci odegrały dwie sztuczki pod tyt. „Wstań!” i „Gwiazdka”. Po deklamacjach i odśpiewaniu wspólnie kolend, gwiazdor obdarzył 72 dzieci podarkami.

Z rocznego walnego zebrań Kola Spiewackiego. Walne zebranie Kola Spiewackiego odbyło się w lokalu p. Rydlewicza. Zebraniu przewodniczył prof. p. Szperka z Poznania, a protokółował p. Nadoliński. Z poszczególnych sprawozdań z rocznej działalności wynika: Kolo liczy ponad 40 członków, brało udział w konkursie we Wrześni, odbyło dwie wycieczki do Poznania do Opery, urządziło w Trzemesznie Koncert Religijny, Biały Bal, wreszcie odegrało przedstawienie pt. „Kosynier”. Nowe władze tworzą: pp. prezes — Majewski Kazim, naucz., wiceprezes — Borowski Mieczysław, sekr. — Tamborski Fr., skarbnik — Rydlewicz Fr., bibliotekarz — Szymański. Po załatwieniu wielu innych spraw w wolnych głosach omawiano przyjęcie w grodzie Kilińskiego w marcu b. r. wielkiego muzyka prof. Nowowiejskiego. Omówiono również sprawę mającej się odbyć w dniu 1 lutego br. zabawy.

Znowu kradzież srebra. W powiecie mogileńskim szerzą się w zaskakujący sposób kradzieże mieszkaniowe, przy czym łupem złodziei padają bardzo często nakrycia stołowe. W nocy z wtorku na śróde dokonano znowu kradzieży srebrnych noży, widelcy, lyżek i lyżeczek oraz innych cennych przedmiotów w mieszkaniu właściciela dóbr ryc. p. Meysnera w Rudkach pod Trzemeszmem. Policja trzemeszeńska wszczęła energiczne śledztwo.

Strzelno

W 19-lą rocznicę oswobodzenia miasta Strzelna. Staraniem zarządu Zw. Powstańców Wlkp. odbyła się w dniu 2 stycznia o godz. 16,30 w hotelu Centralnym uroczystość, celem uczczenia 19-letniej rocznicy oswobodzenia miasta. Zagał ją prezes p. asesor Boescha. Na wstępie uczczone pamięć poległych bohaterów — powstańców przez powstanie z miejsc i chwilę milczenia. Następnie przemówił burmistrz p. Radomski. Na dalszy program uroczystości składały się: występ zespołu muzycznego, deklamacja o powstańcu weteranie, wygłoszona przez p. Myślińskiego, referat p. Strzeleckiego, występy muzyczne, monolog oraz odśpiewanie Hymnu Narodowego. Uroczystość zakończono wieczorem wigilij nym.

Wolsztyn

Ze sali sądowej. Niejaka Karolina Wojtkowiak z Wicizna Staroego pod Wolsztynem, zachęca obywatelami dobrych zarobków w Niemczech, nielegalnie przekroczyła granicę polsko-niemiecką, poszukując tam pracy. Nie otrzymawszy pracy, drogą nielegalną powróciła do Polski. Sąd Grodzki na rozprawie w Wolsztynie skazał ją za powyższy czyn na dwa tygodnie aresztu z zawieszeniem na przeciąg trzech lat.

Nowa subkolektura. Nową subkolekturę Loterii Państwowej w miejsce zlikwidowanej u p. Sisławicza, w najbliższym czasie obejmie p. A. Bolewski, kupiec w Wolsztynie przy ul. Biała Góra nr. 24.

Kronika zbąszyńska

Osohistę. Lekarz weterynaryjny graniczny p. Kazimierz Suchodolski ze Zbąszyni otrzymał czterotygodniowy urlop wypoczynkowy. Na czas nieobecności w sprawach związanych z czynnościami granicznymi zastępować go będzie powiatowy lekarz weterynaryjny p. Ludomir Remiszewski, w sprawie zaś badania zwierząt rzeźnych i mięsa, lekarz weterynaryjny W. Sarraïn z Nowego Tomysła.

Kurs przygotowawczy. Wieczorny kurs przygotowawczy, który potrwa przez okres jednego kwartału, 4 godziny tygodniowo, dla przedsiębiorstw i czeladników murarskich, ciesielskich i pokrewnych zawodów, rozpocznie się w Zbąszyniu z dniem 11 bm. Informacji udziela oraz zapisy przyjmują p. Władysław Walda, architekt budowlany w Zbąszyniu, ulica Marsz. Piłsudskiego 5.

Gwiazdka u Weteranów. Onegdaj w Zbąszyniu Związek Weteranów Powstań Narodowych kolo zbąszyńskie urządziło dla swych biednych i bezrobotnych członków gwiazdkę. Uroczystość odbyła się w

Również Pomorze broni się przed pryszczycą

W Pomorskim Dzienniku Wojewódzkim w nr. 1 z dnia 1 stycznia br. ukazało się ogłoszenie wojewody pomorskiego o ustanowieniu wzdłuż granicy państwa okręgu, zagrożonego pryszczycą i o wydanych dla tego okręgu zarządzeniach.

Do okręgu zagrożonego wcielony został cały powiat sępoleński oraz wszystkie gminy zbiorowe, przylegające do granicy państwa z następujących powiatów: Chojnice, Kościerzyna, Kartuzy, Morski, Działdowo, Lubawa, Grudziądz Świecie i Tczew.

Sąd Okręgowy nie zatwierdził nominacji opiekuna Michała Radziwiła

Sąd Okręgowy w Ostrowie rozpatrywał zażalenie Michała Radziwiła w sprawie nominacji opiekuna w osobie b. ambasadora R. P. w Paryżu p. Chłapowskiego. Sąd uwzględniając zażalenie, wniesione przez zastępcę prawnego p. Radziwiła, nominacji nie zatwierdził.

Po uprawomocnieniu decyzji Sądu Okręgowego zostanie zamianowany nowy opiekun.

Jak się dowiadujemy, propozycje objęcia funkcji opiekuna otrzymał prezes Banku Ziemstwa Kredytowego w Poznaniu, p. Józef Zychliński, który jednak przyjęcia jej odmówił.

18-letni młodzieniec dokonał zuchwałej kradzieży

W początkach grudnia ub. roku dokonano zuchwałej kradzieży w Bydgoskim Domu Towarowym. Łupem włamywaczy padło kilka cennych skórek, kapeluszy itp.

Policja, powiadomiona o kradzieży, ostrzegła natychmiast wszystkich kupców bydgoskich, dzięki czemu już nazajutrz udało się sprawcę ująć. Mianowicie do jednego z większych magazynów futer, przybył młody, elegancko ubrany człowiek, proponując właścicielowi sprzedaż kilku kołnierzy futrzanych.

Kupiec zgadzając się pozornie na tranzakcję, zatelefonował do policji, która przybyła na miejsce i młodzieńca aresztowała.

Był to 18-letni Alfons Sobecki z Bydgoszczy, który swego czasu zatrudniony był w wspomnianym Domu Towarowym i z tego tytułu orientował się doskonale w wszelkich zakamarkach sklepu. Kradzieży dokonał on w ten sposób, że wieczorem ukrył się na czwartym piętrze i pozwolił się zamknąć. W nocy pozabierał z poszczególnych działów cenniejsze przedmioty i nazajutrz rano opuścił magazyn niespostrzeżony.

W tych dniach Sobecki odpowiadał za swój czyn przed Sądem Grodzkim, który ze względu na dotychczasową karalność młodego przestępcy, skazał go na rok bezwzględnego więzienia.

B. wójt Witkowa na ławie oskarżonych

Przed Gnieźnieńskim Sądem Okręgowym toczył się proces przeciwko b. wójtowi Witkowi J. Wawrzyniakowi oraz b. sekretarzowi wójtostwa M. Ślósarskiemu, którym akt oskarżenia zarzuca dokonywanie systematycznych nadużyć podczas urzędowania.

Jako główny świadek zeznawał starosta bydgoski p. Suski, który scharakteryzował ówczesne stosunki w wójtostwach tamt. powiatu, podkreślając brak wnikliwości kontroli.

Z słów p. starosty wynika, że Wawrzyniak był człowiekiem bardzo zdolnym i ambitnym i w związku ze swą pracą w samorządzie poniósł nawet uszczerbek na własnym majątku.

Po przemówieniu prokuratora sąd odroczył rozprawę do piątku. W tym dniu także ma być ogłoszony wyrok.

Jak pomagano nieletnim bezrobotnym w miastach i powiatach Wielkopolski?

Wydałoby się, że akcja walki ze skutkami bezrobocia ma w swym założeniu jedynie niesienie pomocy tym, którzy nieszczerliwym rządzeniem losu pozbawieni są pracy, a więc osobom, które tej pracy znaleźć nie mogą. A przecież poza osobami, pozbawionymi pracy, jest spora grupa takich, którzy pracy jeszcze nie mieli w ogóle, bo im wiek na to nie pozwalał. Są to najmłodszy obywatele — dzieci. Jak poucza akcja zeszłorocznej pomocy zimowej, Wojewódzki Komitet Obywatelski nie wykluczał tych najmłodszych ze swej pomocy. Zestawienie zeszłorocznych wydatków na pomoc zimową wykazuje, że akcja pomocy dzieciom była również bardzo żywa, bo na przeciętną ilość 57.029 bezrobotnych, korzystających miesięcznie z pomocy obywatelskiej, korzystało z niej również 54.043 dzieci. Podobny stosunek dzieci do dorosłych notuje się przeważnie we wszystkich komitetach powiatowych i miejskich, aczkolwiek zdarzają się również wielkie dysproporcje.

Z przytoczonej powyżej cyfry dzieci na miasta wydzielone przypada 17.609, zaś na powiaty 36.434 dzieci, które korzystały z pomocy. Jeżeli chodzi o miasta wydzielone, to największa ilość dzieci przypada oczywiście na Poznań — 7824, potem idzie Bydgoszcz — 5089, Inowrocław 2403, Gniezno 2293 dzieci. W miastach tych mniejwięcej taka sama ilość bezrobotnych dorosłych korzystała z pomocy zimowej.

Jeżeli chodzi natomiast o powiaty, to zauważymy, że w bardzo wielu powiatach akcja pomocy obejmowała znacznie więcej dzieci aniżeli dorosłych, np. Bydgoszcz powiat udzielał przeciętnie pomocy 847 dorosłym, a 1094 dzieciom, Gostyń — 1365 dorosłym a 1794 dzieciom, Jarocin 2036 dorosłym a 2177 dzieciom, Kościan 750 dorosłym a 1153 dzieciom, Międzybóże 963 dorosłym a 1369 dzieciom, Poznań powiat 1754 dorosłym a 2450 dzieciom, Szamotuły 1014 dorosłym a 1380 dzieciom, Wyrzysk 1036 dorosłym a 1747 dzieciom.

Są oczywiście również powiaty, gdzie stosunek jest odmienny: znacznie większa ilość zaopatrzonych dorosłych niż dzieci. Z tych powiatów na czoło wysuwa się Wolsztyn, który notuje 1067 dorosłych zaopa-

trzonych miesięcznie, a tylko 256 dzieci, Środa 1376 dorosłych, a tylko 542 dzieci i Szubin 1274 dorosłych, 975 dzieci.

Szczęśliwie te powiaty, gdzie dzieci znajdują się w tym położeniu, że nie potrzebują tak wydatnej pomocy jak dorośli. Wierzymy, że w wypadkach takich przyczyna tkwi w lepszej zorganizowanej akcji charytatywnej społeczeństwa, które samo niesie pomoc dzieciom bez oglądania się na powiatowy komitet obywatelski; gdzie wskutek tego cały ciężar pomocy bezrobotnym mógł być obrócony na pomoc dla dorosłych. Gdyby jednak tak nie było, że by się działo, albowiem opieka nad dzieckiem jest dowodem wielkiej przeczności, gdyż pomagając dziecku pomaga się przyszłości Ojczyzny.

Ogólna suma, jaka przypada na terenie województwa poznańskiego na pomoc zimową dla dzieci wynosi 344.451,13 zł w stosunku do ogólnej cyfry 3.406.795,73 zł.

GIEŁDA PIENIĘŻNA

Table with columns: Warsaw date 5.1.1937, Devizy (Belgia, Berlin, Amsterdam, Kopenhaga, Londyn, Nowy Jork czek, Nowy Jork kabel, Oslo, Paryż, Sztokholm, Włochy, Helsinki, Wiedeń, Praga, Szwajcaria), Obligacje i papiery wartościowe (3 proc. pożyczka inwestycyjna, 4 1/2 proc. poź. państw. wewn., 4 proc. konsolidacyjna, 5 proc. poź. konwersyjna), Akcje w złocie (Bank Polski, Lilpop., Węgiel, Norblin, Starschowice, Haberbusch, Ostrowiec, Modrzejów).

GIEŁDA ZBOŻOWA

Table with columns: Poznań, 5.1.1937, Warunki: Handel hurtowny, paritet Poznań, ładunki wagonowe, dostawa bieżąca, za 100 kg, Standarty: 1) żyto 712 g/l, 2) pszenica 742 g/l, 3) owies I 480 g/l, owies II 450 g/l, Jęczmień a) 638-650 g/l, b) 678-678 g/l, c) 700-717 g/l, CENY transakcyjne: -orientacyjne (pszenica, żyto nowe, jęczmień browarowy, jęczmień 700-717 g/l, jęczmień 673-678 g/l, jęczmień 638-650 g/l, owies nowy, mąka psz-g. I 0.30 proc. wyc., mąka żytnia, Drebny żytne, pszenne, Drebny jęczmień, zrzepak zimowy, Groch Viktoria, Folgera, Lubin Niebieski, Serafela, zrzepak zimowy, Siemię lniane, Gorczyca, Wyka łatowa, jelszka, Miak niebieski, Rajgras angielski, Makuch lniany w taflach, zrzepakowy, siemię lniane, Srut Soja, słoza pszena luzem, słoza prasoana, żytnia luzem, żytnia prasoana, owsiana luzem, owsiana prasoana, jęczmieńna luzem, jęczmieńna prasoana, Siano zwykłe luzem, zwykłe prasoane, nadnoteckie luzem, nadnoteckie prasoane), Ogólny obrót: 2692,3 ton, w tym pszenicy 202 ton, tendencja spokojna; żyta 705 ton, jęczmienia 320 ton, tendencja ożywiona, owsa 170 ton, przetworów młynarskich 982,6 ton, tendencja spokojna; nasion 822 ton, pastewne i inne 123,5 ton.

Hokej

Mistrzostwa hokejowe okręgu poznańskiego

Hokeiści poznańscy, mimo korzystnych warunków lodowych, rozegrali dotychczas tylko jeden mecz o mistrzostwo pomiędzy Wartą i AZS. Dalsze mecze mają się odbyć w najbliższą niedzielę.

W zawodach o mistrzostwo klasy B startować będą Stella z Gniezna, Pogoń i Czarni z Poznania oraz prawdopodobnie drużyna

PROSZKI
MERCY-NEVOSIN
Kogutek
ZASTOSOWANIE:
**GRYPA, PRZEZIEBIENIE
BOLE GŁOWY, ZĘBÓW i t.p.**
ZADAJĄC ORYGINALNYCH PROSZKÓW ZK. PAK. 7. „KOGUTKIEM”
PATRZĄCIE JAKIE PROSZKI WAM DAJA
BÓDZ SA JUŻ NAŚLADOWNICTWA
ORYGINALNE PROSZKI „MIGRENO-NEVOSIN” Z „KOGUTKIEM”
SA TYLKO JEDNE
ZAWIĄZKI Z WYKUNIKIEM KOGUTKA
PROSZKI „MIGRENO-NEVOSIN” SA TEŻ I W TABLETKACH

śremskiego klubu sportowego. Po mistrzostwach rozegrany zostanie turniej o puchar starosty krajowego Begale.

Mecz hokejowy Łódź — Poznań.

W niedzielę odbędzie się w Łodzi towarzyski międzymiastowy mecz hokejowy Łódź — Poznań, zorganizowany z okazji 10-lecia gry w hokeja na terenie Łodzi.

Grudziądzki „Sokół” mistrzem hokejowym Pomorza.

W Toruniu odbyły się w czwartek zawody hokejowe o mistrzostwo Pomorza. Do tych zawodów zgłosiły się tylko dwie drużyny, wobec czego rozegrano od razu finał. Niespodzianką było zdobycie mistrzostwa przez Sokół z Grudziądza, który pokonał KPW Pomorzanie z Torunia 1:0. Zwycięska bramka padła na 3 minuty przed końcem meczu ze strzału Kulika. Mecz odbywał się w czasie śnieżycy, uniemożliwiającej prowadzenie normalnej gry. Po raz pierwszy od 11 lat mistrzostwo Pomorza przeszło z Torunia do Grudziądza.

Rozmaltocci

Na mecz bokserski z Italią.

Jak wiadomo, w niedzielę 16 bm. odbędzie się w Warszawie sensacyjny mecz pięściarski pomiędzy reprezentacją Polski i Italii, dwu najsilniejszych dziś w Europie, obok Niemiec i Anglii — zespołów w tym sporcie. Mecz wywołał ogromne zainteresowanie nie tylko w Warszawie, ale i w innych miastach, a nawet zapowiedziane już zostały dwa pociągi specjalne z Poznania i Kalisza, które przybędą do stolicy na dzień tego wielkiego wydarzenia w świecie sportowym. Prawdopodobnie uruchomione zostaną pociągi specjalne i z innych miast.

Przed mistrzostwami w Krynicy.

W dniu 7 stycznia r. b. rozpoczyna się w Krynicy z okazji 30-lecia istnienia sekcji narciarskiej Akademickiego Związku Sportowego w Krakowie międzynarodowe mistrzostwa akademickie. W związku z tym spodziewane jest przybycie do Krynicy licznych pociągów popularnych z większych miast Polski.

Wobec doskonałych warunków śnieżnych, panujących w Krynicy, spodziewają się, iż frekwencja na kolejach wzrośnie do 1000 osób dziennie.

Chmielewski odniósł kontuzję ręki.

Jak się teraz okazuje, Chmielewski w czasie niedzielnego meczu bokserskiego IKP — Ostrowia w Ostrowie uległ znowu kontuzji, doznając powtórnie wybitcia palca u ręki. Chmielewski twierdzi, że mimo kontuzji będzie mógł jednak startować na meczu z Włochami.

Wypadek Borotry.

Słynny tenisista francuski Jean Borotra uległ wypadkowi pod St. Moritz na wycieczce narciarskiej. Borotra w czasie jazdy na nartach upadł ponosząc poważną kontuzję nogi. Lekarz ma nadzieję, że po kilkutgodniowej kuracji Borotra wróci do strowia.

Skandal na turnieju w Krynicy

Berliński „Rotweiss” opuszcza boisko

W czwartek, w 6-tym dniu międzynarodowego turnieju hokejowego w Krynicy, Jaworzyna uzyskała pierwszy międzynarodowy sukces, remisując z berlińskim Rotweissem 1:1.

Na meczu tym doszło do przykrego incydentu nie bez winy drużyny niemieckiej. W pewnej chwili, podobno z zamieszania podbramkowego miała paść dla Niemców bramka, której sędzia nie zauważył. Berlińczycy wówczas przerwali mecz i oświadczyli, że dopóki bramka, niezauważona zresztą także przez wielu graczy, nie zostanie im przyznana, nie przystąpią do dalszej gry. Organizatorzy turnieju, chcąc załagodzić incydent, zaproponowali, aby gra została wznowiona tuż pod bramką Jaworzyny z tym, że Jaworzyna dopuści bez obrony do strzelenia bramki (?), gdyż sędzia nie może w inny sposób przyznać im bramki, której nie widział. Niemcy jednak nie chcieli się na to zgodzić, mimo długich pertraktacji, które toczyły się około godziny, upierając się przy swoim żądaniu przyznania im bramki. Wreszcie Niemcy opuścili boisko, nie dokończywszy meczu.

W chwili przerwania spotkania stan meczu brzmiał 1:1, przy czym dla Berlińczyków bramkę zdobył Kanadyjczyk Mac Quade, a dla Jaworzyny Czorych.

Po opuszczeniu boiska przez Niemców, sędzia p. Latacz odgwizdał walkower dla Jaworzyny.

W chwili przerwania spotkania stan meczu brzmiał 1:1, przy czym dla Berlińczyków bramkę zdobył Kanadyjczyk Mac Quade, a dla Jaworzyny Czorych.

Po opuszczeniu boiska przez Niemców, sędzia p. Latacz odgwizdał walkower dla Jaworzyny.

Macusarz wygrał też drugi konkurs

W Zakopanem odbył się w czwartek drugi w sezonie konkurs skoków na Krokwi. Na starcie stanęło 24 zawodników. Warunki śnieżne były wprawdzie doskonałe, jednak z powodu ciągłego padającego śniegu, po pierwszych próbnym skokach, odpadło 13 zawodników, tak że konkurs ukończyło tylko 11 skoczków.

Pierwsze miejsce zajął, wybijając się

bezapelacyjnie klasą i śmiałością skoków, Stanisław Marusarz (SNPTT), oddając najdłuższe skoki dnia — 71 i 68 metrów, nota 151,6. 2) Kolesar Piotr (Wisła) oba skoki po 57 m, nota 135,4. 3) Bochenek Jan (Wisła) — 55 i 55,5, nota 131,6. 4) Kula Jan (SNPTT) — 51 i 53 m, nota 130,4. 5) Cwietniewicz (SNPTT) — 49 i 54 m, nota 127,8. 6) Mayer (Sokół) — 49 i 51 m, nota 121,9.

Kres kaciecy Sonii Henie?

Tragiczne skutki drobnego wypadku w Hollywood

Jak podałyśmy w swoim czasie, była wielokrotna mistrzyni świata w łyżwiarstwie Sonia Henie pośliznęła się podczas nakręcania filmu w Hollywood, odnosząc lekką kontuzję głowy.

Na razie nie przywiązano do tego wypadku większej wagi. Obecnie — jak donoszą pisma amerykańskie — okazało się, że kontuzja wywołała różne

komplikacje i Sonia Henie została przez wiezioną do sanatorium, gdzie przebywa już od trzech miesięcy pod dozorem lekarza. Dzienniki amerykańskie sądzą, że Sonia Henie będzie zmuszona po tym wypadku definitywnie zrezygnować z czynnego życia sportowego. Zarazem wypadek ten przekreśla karierę filmową głośnej łyżwiarki.

KINOTEATR „GWIAZDA” KINOTEATR

Aljeje Marcinkowskiego 28. Telefon 34-43

Wyświetla od soboty dnia 8-go stycznia br. Porywający film miłosny, Rez. Franka Borzega

HISTORIA JEDNEJ NOCY

Film, który daje widzowi maximum wrażeń i emocji! Bezustanne napięcie i katastrofa okrętu niezapomniana od czasu „Titanica”! 3000 pasażerów w niebezpieczeństwie!

W rolach głównych: Charles Boyer — Jean Arthur

Dziś w plątek poraz ostatni przepiękny film polski „KU WOLNOŚCI”

Hallo! Tu Radio

Sobota, dnia 8 stycznia 1938 r. PROGRAM OGÓLNOPOLSKI

6,15 Pieśń „Kiedy ranne wstają zorze”. 6,20 Gimnastyka. 6,40 Płyty. 7,00 Dziennik poranny. 7,15 Płyty. 8,00 Przerwa. 11,57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12,03 Audycja południowa. 13,00 Przerwa. 15,30 Wiadomości gospodarcze. 15,45 Teatr Wyobraźni dla dzieci. 16,15 Orkiestra wojskowa. 16,50 Pogadanka aktualna. 17,00 Transmisja nabożeństwa. 17,50 Nasz program. 18,00 Wiadomości sportowe. 18,10 Pogadanka społeczna. 18,15 Zespół cygański. 19,30 Program na jutro. 18,35 Audycja dla wsi. 19,00 Audycja dla Polaków za granicą. 19,50 Pogadanka aktualna. 20,00 Koncert rozrywkowy. 20,45 Dziennik wieczorny i Pogadanka aktualna. 21,45 Skecz. 22,00 Muzyka taneczna. 22,50 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. Przegląd prasy i Komunikat meteorologiczny. 23,00 Patrz programy lokalne.

Poznań. 13,00 Życie kulturalne i społeczne Poznania. 13,05 Płyty. 14,05 Przegląd giełdowy. 14,15 Płyty. 18,10 Wiadomości sportowe lokalne. 18,15 Program na jutro. 18,20 Skrzynka rolnicza. 18,30 Solo na flecie. 18,45 Wesołe porachunki. 23,00 Muzyka taneczna.

ŚLUCHAMY ZAGRANICĄ!

21,00 Bruksela flam. Koncert symfoniczny. 21,00 Mediolan. „I cavalieri di Ekebu”. 21,30 Strasburg. Koncert symfoniczny. 22,00 Luksemburg. Koncert symfoniczny.

UWAGA RADIOSŁUCHACZKI!

Konkurs zimowy Polskiego Radia trwa!

Polskie Radio ogłosiło Wielki Konkurs Zimowy dla swych abonentów. Konkurs ten przewiduje zdobycie wielu cennych nagród, wśród których największą atrakcją jest samochód, już trzeci z kolei jaki Polskie Radio ofiarowuje uczestnikom konkursów. Poza tym wśród nagród znajdują się podróże zamorskie i lotnicze, odbiorniki radiowe i t. p.

Wielki Konkurs Zimowy Polskiego Radia, który trwa od 1 grudnia 1937 r. do dnia 7 marca 1938 dostępny jest dla wszystkich abonentów Polskiego Radia.

Konkurs ten polega na trafnym ustaleniu, w jakiej kolejności trzech speakerzy, pp.: Tadeusz Bocheński, Józef Opieński i Zbigniew Świętochowski, będą zapowiadali w jednej z trzech audycji konkursowych.

Wyjaśnić należy, że do uczestnictwa w Konkursie wystarczy nadesłanie odpowiedzi, dotyczącej jednej audycji konkursowej. Jednak każdy uczestnik konkursu może nadesłać odpowiedzi dotyczące dwóch lub wszystkich audycji konkursowych, dzięki czemu powiększy swoje szanse.

Pierwsza audycja konkursowa nadana została w grudniu, następną zapowiedzianą jest na dzień 17 stycznia na godz. 20,00. Przedstawienie speakerów odbędzie się w audycji niedzielnej dnia 16. 1. o godz. 14,40. W audycji p. Bocheński,

Taniocé - Jakość i Ilość
najwymowniejszym przemawiają do
przekonania każdego Konsumenta!
Wszystkim Pałaczom, dbającym o
swą kleszeń i zdrowie polecamy najtańsze
i zarazem najlepsze, bo z pierwszorzędnych
surowców fabrykowane gilzy (tutki) „KŁOS” z filtrem wataowym,
pakowane w pudełkach po 150 sztuk za
25 groszy. — Produkcją: Władysław
Ablewicz i Marian Członko w Warszawie,
Kościełna 8, Tel. 12 24-51

Opieński i Świętochowski będą zapowiadali w różnej kolejności.
Odpowiedzi konkursowe należy wypisać na specjalnych kuponach, które zamieszcza tygodnik „Antena”.

KONCERT KOŁEJ POLSKICH NA JASNYM BRZEGU.

Dnia 7 stycznia o godz. 23,30 Radio-Mediterranee (fala 235 m.) nadawać będzie koncert kołej polskich, w czasie którego znana pianistka p. Regamey-Czechowicz wykona wiankę kołej w układzie Kamińskiego.

ZAGRANICZNI ARTYŚCI

w koncercie transmitowanym z Filharmonii.

Piątkowa transmisja dn. 7. 1. o godz. 20,00 z Filharmonii zapowiada się atrakcyjnie, zarówno ze względu na układ programu tego koncertu, jak też ze względu na poziom wykonania. Część symfoniczna koncertu przyniesie dwa arcydzieła: Schuberta „Symfonię Niedokończoną” i Beethovena — Symfonię VII; koncertem dyryguje Jasza Horenstein. Solistą wieczoru będzie znany na całym świecie pianista pochodzący z Chile, Claudio Arrau. Wykona on Lisztą „Totenkranz” — „Taniec Szkieletów” oraz Ryszarda Straussa — „Burleskę”. Koncert poprowadzi pogadanka dr. Jerzego Freieitera.

FIRMY GODNE POPARCIA

WYKWINTNE PALTA,
UBRANIA MĘSKIE
MUNDURKI SZKOLNE
Poleca firma EDMUND RYCHTER, Krawiectwo męskie u szczytu doskonałości. Materiały z metra.
EDMUND RYCHTER, Poznań, trzy składy Centrala Pt. Ratajczaka 2. Filie OSTRÓW Wlkp.

RADIOAPARATY — ŻYRANDOLE

aparaty radiowe na najdogodniejszych warunkach spłaty.
Detektory na głośnik. Żyrandole oraz wszelkie oświetlenia w wielkim wyborze. Wykonujemy instalacje wszelkiego rodzaju. Idaszak i Walczak, Poznań, św. Marcina 18 przy ul. Fr. Ratajczaka.

KOŁDRY

puchowe, na wełnie i wacie oraz wszelką bieliznę pościelową. Kapy na łóżka — podpinka — firany poleca w olbrzymim wyborze i najtaniej Poznańska Fabryka Kolder, właśc. St. Wiczorek. Poznań, jedynie ul. Piekary 1, tel. 50-97. Specjalność: wyprawy ślubne.

Centralna Drogeria J. Czepezyński

Poznań, Stary Rynek 8.
Telefon zbiorowy 45-45.
Poleca najtaniej: Farby — Laktery — Pokosty i wszelkie przybory malarskie. Mydła i proszki do prania — Mydła toaletowe — Perfumy — Wody kolońskie oraz wszelką kosmetykę — Frotery — Ścierki oraz szczotki wszelkiego rodzaju.
Dział: Drogeria „Universum” ul. Fr. Ratajczaka 3B.
Telefon 2749.
Fabrykacja środków do zwalczania szkodników w polach, lasach i ogrodach. Artykuły bartnicze.

Rdzenniej polsko-chrześcijańska FABRYKA SUKNA MICHERDZIŃSKIEGO.

dostarcza wszystkim Polakom po najniższych cenach materiały czarne I-ma, kamgarny, modne granaty, freska. Ceny materiałów firmy Micherdziński są czysto fabryczne. Wahają się bowiem od zł 6.— do 23 zł za metr, przy czym szerokość materiałów jest podwójna. — Zamówienia wysyłać wprost do fabryki pod adresem Kazimierz Micherdziński, Biela k. Bielska, nad Nivką 39. — Informacji udziela Poznań, Wrocławska 59/60 m. 5.

FUTRA — MODELE A. SCHOLLIS-ka

Pl. Wolności 8, i piętro nad firmą Bata, Centrala Warszawa, Marszałkowska 124. Wielki wybór zakietów 3/4, futer zimowych, lisów i wszelkiego rodzaju skór futrzanych. Ceny reklamowo niskie. Specjalny dział futer męskich.

Groby Sybirskie

czyli
TAJEMNICE ZAMKU CARSKIEGO

Romans z czasów rosyjskich walk rewolucyjnych i panowania Aleksandra II

STRESZCZENIE POCZĄTKU:

Rok 1860. W Rosji panuje car Aleksander II, którego rządy, faktycznie wykonywane przez podłych zauszników i pochlebców, wpędzają całe imperium w otchłań nieprawości i krzywdy. Dla wyrwania kraju z niewoli tyrańskiej powstaje potężny ruch nihilistów, na czele którego stoi niezwykle zręczny i utalentowany przywódca, Michał Bakunin.

Samowola cara i jego agentów, wśród których najwplywowszy jest Kardow, policmajster petersburski, niesie powszechne rozgoryczenie, gdyż wszelkich niewygodnych ludzi wysyła się na Sybir, gdzie żyją w ohydnych warunkach. Zesłana do kopalni zostaje Maria von Pahlen, owocem miłości której z ks. Konstantym, bratem cara, jest Włodzio, ścigany przez carskich siewpacy. Brat jej, Hugo, zaciąga się do nihilistów. Na Sybir wygnany zostaje wysoki urzędnik ministerialny Bojanowski skutkiem zdrady żony Fedory, jednak ucieka stamtąd i dostaje się do carskiej kuchni. Jako podejrzany o nihilizm zesłany zostaje zastępcy gen. Kundson i wielu, wielu innych.

Nihilisci nieustępliwie walczą z Aleksandrem II, mszcząc się bezlitośnie na zdrajcach (jak m. in. na milionerze Jaśdkińcie). Na tle tej walki rozgrywa się szereg pasjonujących wydarzeń.

450)

Było to ostatnie jej słowo.

Okrzyk przerażenia rozległ się w całym miasteczku.

Linoskoczek Aszynow upadł razem z królową płomieni.

Trzy razy zrobili w powietrzu kółka.

Kilku odważnych ludzi zbiegło się, aby pochwycić upadających i istotnie udało się im pochwycić Aszynowa, Dziewczyna zaś upadła nieżywa na ziemię.

Umarła już w powietrzu, być może zadusiła się, albo też dostała udaru — któż to mógł wiedzieć.

Aszynow musiał długi czas przeleżeć w szpitalu małego miasteczka, podczas, gdy jego trupa pociągnęła dalej.

Królowę płomieni pochowano na cmentarzu miejskim.

Gdy Aszynow podniósł się z łoża słabości, był żebrakiem. Nie posiadał nic; co przedtem zaoszczędził wydał podczas choroby, a nie miał ochoty powracać do dotychczasowego swego zajęcia.

Oglądał się więc za innym zajęciem i wnet dostał miejsce.

Pewien żyd, bogaty kupiec, wziął go do interesu.

Aszynow nauczył się prowadzić księgi, pisać kupieckie listy i okazywał wielką roztropność i spryt.

Kupiec był z niego zadowolony i podwyższył mu płacę.

Atoli ambicja Aszynowa nie zadowalała się tem.

Po roku swego pobytu u kupca, rzucił pożądliwy wzrok na siostrzenicę swego szefa.

Była to ładna żydóweczka, brunetka z czarnymi jak węgiel oczyma, prawdziwie dziecię wspaniałym.

Aszynow wiedział o tem, że wuj ją bogato wyposaży, przeto pewnego dnia stanął przed kupcem i poprosił o rękę siostrzenicy.

Kupiec wzruszył ramionami, mówiąc, że nie wie czy dziwczyna go kocha, a nadto nie jest tej samej wiary. Jego siostrzenica musi wyjść za żyda.

Aszynow zagryzł wargi i milczał.

Od pewnego czasu powziął nienawiść nie tylko do kupca, który zresztą był jego dobrodziejem, gdyż zajął się nim, gdy bezradny i głodny stał na ulicy, lecz wogóle, do wszystkich żydów.

Starem jest to zjawiskiem, że rząd rosyjski, chcąc odwieść umysły chrześcijańskich swych poddanych od działania i zaburzeń antyrządowych, ludzi ich na żydów i rozpoczyna się

walkę ze swymi własnymi poddanymi.

Wydalają żydów z granic państwa, albo też pozwalają na zaburzenia skierowane przeciwko żydom.

Tylko taki mógł się utrzymać, który posiadał dużo pieniędzy i mógł przekupywać urzędników.

Pewnego dnia Aszynow przypadkiem zaznajomił się z pewnym urzędnikiem i powiedział mu, że kupiectwo nie przypada mu do smaku i byłby bardzo szczęśliwym, gdyby się mógł dostać do służby rządowej, do policji, albo też gdzie indziej.

— Dlaczegoż się nie postarasz o to? — zapytał ów urzędnik.

— Zdaje mi się to zupełnie niemożliwym, z jakiego bowiem powodu rząd miałby mnie przyjąć?

— Więc musisz pan dać rządowi jakiś powód a raczej wyświadczyć mu jakąś przysługę.

— Jak mam rozumieć? — zapytał Aszynow.

— O, jest wiele sposobów, zapomocą których można się rządowi przypodobać.

Kto zabije nieprzyjaciela rządu, jest jego przyjacielem.

— A któż jest nieprzyjacielem rządu?

Urzędnik przysunął się bliżej do Aszynowa.

— Naprzykład zdaje mi się — rzekł szeptem — że gdyby bożnica żydowska poszła z dymem, rząd byłby z tego bardzo zadowolony, bo chciałaby się żydów stąd pozbyć.

Aszynow nic na to nie odpowiadał, lecz patrzył w ziemię.

Następnej soboty cała synagoga była napełniona żydami, zdarzyło się bowiem, że oprócz sabatu przypadło na ten dzień jeszcze jakieś uroczyste święto.

Rabin zaczął właśnie modlitwę, gdy nagle rozległ się okrzyk przerażenia.

— Okień, ogień — wołał silny głos od wejścia.

Równocześnie prawie cała świątynia napełniła się dymem.

Sceny, jaka teraz nastąpiła, niepodobna opisać.

Przestraszeni żydzi myśleli, że chciano ich wszystkich w synagodze poświęcić śmierci.

Wyskoczyli więc ze swych siedzeń i poczęli się pchać ku drzwiom. Przestraszony ogarnął wszystkich, za-

pomniano, że tylko spokój może ich uratować. Mężczyźni rzucali na ziemię kobiety i szli po nich; zaduszono wiele dzieci. Rozpaczliwy krzyk rozległ się tak w świątyni, jakoteż i poza świątynią.

W zamieszaniu ogólnem wielu ludzi znalazło śmierć, a bardzo wielu odniosło ciężkie rany, a w końcu pokazało się, że nie było żadnego pożaru, lecz ktoś rozmyślnie chciał ozbudzić przestraszonych w zebranych.

Za ośm dni Aszynow dostał miejsce w urzędzie. Stanowisko jego z początku było bardzo niskie, był bowiem pisarzem, lecz w każdym razie był już osobą urzędową.

Stanawszy zaś raz silnie na nogach, spodziewał się, że dalej pójdzie mu już łatwiej.

Wnet potrafił zwrócić na siebie uwagę przełożonych i istotnie byłby zrobił może karierę, gdyby nie pewne nieprzyjemne zdarzenie.

Pewnego dnia do miasta przyjechała komisja celem przeprowadzenia rewizji ksiąg i kasy.

Przy tej sposobności okazało się, że księgi prowadzone przez Aszynowa roily się od rozmaitych nieprawidłowości.

Mianowicie Aszynow w porozumieniu z innymi jeszcze urzędnikami pościągał od niektórych osób podatki, nie złożył ich jednakowoż do kasy, lecz schował do własnej kieszeni.

Aszynow powędrował do więzienia.

W sądzie, przed którym postawiono Aszynowa, przewodniczył Kardow. Odpowiedzi jakie Aszynow dawał sędziom na ich zawile pytania, zdumiały Kardowa.

Oskarżony, to nadzwyczaj sprytny jakiś człowiek, pomyślał sobie Kardow.

Gdy dwa lata przesiedział Aszynow już w więzieniu, pewnego dnia wszedł do jego celi Kardow.

— No cóż, masz już dość tego siedzenia? — zapytał Aszynowa.

Aszynow skłonił się z całą czolobitnością i odrzekł:

— Ekscelencjo, nie mogę twierdzić, że mam ochotę siedzieć tu dłużej.

Dobrze, uwolnię cię z więzienia, lecz pod pewnym warunkiem.

Przyrzekniesz mi, że będziesz mi wiernie służył, chcę bowiem mieć w tobie ślepe narzędzie.

— Ekscelencjo, będę tak ślepym,

że będę mógł iść tylko drogą, którą ekscelencja zechce mnie prowadzić.

— Dobrze, widzę, że jesteś człowiekiem jakiego właśnie potrzebuję. Jesteś wolny, uwalnia się cię od reszty kary, tutaj jest ułaskawienie.

Aszynow z radości rzucił się do nóg policmajstra.

— No, no, odwdzięczysz mi się, gdy zawsze będziesz mi uległym i posłusznym.

A teraz chodź ze mną, obejmujesz swój nowy urząd.

— Mój urząd?

— Tak, masz tu swój dekret, zrobiłem cię swym sekretarzem, wiesz chyba przecie, kto jestem.

Aszynow zaprzeczył, nie miał bowiem zaszczytu dotychczas poznać Kardowa.

— Jestem policmajstem petersburskim — rzekł Kardow.

Tak więc Aszynow z więzienia wprost wstąpił do służby Kardowa.

Jak postępował będąc na tem stanowisku, jak w kojcu wygryzł swego pana z jego stanowiska i sam je zajął, to wszystko już wiemy.

Teraz zaś, gdy Aszynow leżał na swej twardej prycy, cała ta historia przesunęła się przed jego oczyma, a oprócz niej inne jeszcze obrazy.

Stanął przed nim jego żona z dziećmi.

Co się mogło z nimi stać?

Z pewnością już dawno musieli pomrzeć z głodu z czegoż bowiem mieli żyć.

Aszynow teraz dopiero przypomniał sobie, że jest ojcem.

— Ach, gdybym mógł się jeszcze raz wydobyć z więzienia — jęknął.

— Lecz to już przepadło — przepadło.

Aszynow przewracał się na swym łożu szukając snu, a nie mogąc go znaleźć, długo się tak męczył, aż wreszcie upragniony sen zamknął mu powieki.

A we śnie widział ciągle obraz swej żony, a blada i wychudła kobieta podniosła groźnie rękę, jemu zaś zdawało się, że słyszy słowa:

— Koniec ten ja wyprosiłam dla ciebie u Boga.

Gdy staniesz pod szubienicą, pamiętaj o mnie.

A on jęczał i stękał we śnie i chciał odpędzić od siebie okropne obrazy, lecz one nie opuszczały go.

ROZDZIAŁ CXIII

Podwójne stracenie

Kroki dozorczy.

— No, cóż fakiego — mruknął.

— Chcecie mi może zrobić tę samą propozycję, co wasz sąsiad, mam może i wam zostawić drzwi otwarte, abyście mogli uciec?

Lecz powiedziałam wam odrazu — dodał — że zrobię natychmiast doniesienie, jeżeli zechcecie mnie przekupować.

— Nie, tego nie chcę, lecz o co innego chcę cię prosić, człowiecze. Bądź tak dobrym przynieś mi atrament, pióro i papier, chcę pisać.

— Pisać, do kogo?

— Do jednego z moich przyjaciół, który jest dostojnikiem kościelnym.

Chcę go błagać, aby wyjednał u cara przynajmniej to, żeby karę śmierci zamieniono mi na dożywotnie więzienie.

Więc proszę cię mój dobry człowiecze, przynieś mi kawalek papieru, chociażby najgorszego, abym mógł napisać prośbę.

Dozorca potrząsnął głową.

— Nie mogę tego uczynić — rzekł

— chociaż chętnie chciałbym wam zrobić tę przysługę.

Wielu z moich kolegów straciło już miejsce z powodu pisania.

— Lecz przecież nie mogą mi zabronić napisać listu i prosić kogoś o wstawiennictwo.

— Tutaj w petropawłowski twierdzy nie wolno nic — rzekł dozorca więzienny — tutaj trzeba cicho siedzieć i czekać co postanowią.

— Czekaj, co postanowią — jęknął brat Eustachy — a jak sądzisz dobry człecze, co oni postanowią?

Dozorca wzruszył ramionami.

— Któż to może wiedzieć — rzekł — lecz wiele dobrego z pewnością nie.

Powiem wam coś w zaufaniu — dodał — klepiąc carskiego kapelana po ramieniu — tutaj w tej celi zamyka się zwykle tych, którzy następnego dnia...

Lecz czy potraficie wy to znieść? — zapytał dozorca.

(CIĄG DALSZY NASTĄPI)

Kronika

Sobota

8

stycznia

Kalendarz rzymsko-kalol.

Piątek 7 Lucjana i Julii
Sobota 8 Seweryna

Kalendarzyk meteorologiczny

Piątek, godz. 8 rano. Ciśnienie atmosferyczne 752 mm. Temperatura powietrza w dobie ubiegłej najwyższa — 1 st. C., najniższa — 4 st. C.

Stan wody w Warcie wynosi +32 cm. Temperatura wody +0,1 st. C.

Wschód słońca w dniu 8 bm. o godz. 7.44; zachód 15.39. Wschód księżyca o godzinie 9.23, zachód o godz. 24.10.

Nocne dyżury aptek

Śródmieście: apteka 27 Grudnia, ul. 27 Grudnia 18; apt. im. dr. Marcinkowskiego w Bazarze, ul. Nowa; apt. Zielona, ulica Wrocławska 31; apt. Czerwona, St. Rynek 37; apt. przy Grobli, W. Garbary 41.

Jeżyce: Apt. pod Gwiazdą, ul. Kraszewskiego 12. **Lazarz:** Apt. św. Łazarza, ul. Strusia 9. **Wilda:** Apt. pod Koroną, Górna Wilda 61. **Dębiec:** Apt. przy ul. Dębiń-12. **Główna:** Apt. przy Krzyżu, ul. Główna skiele 6. **Solacz:** Apt. przy ul. Mazowieckiej 19. **Starolęka:** Apt. miejscowa.

Ważne telefony:

Zegarynka — 07. Centrala międzymiastowa — 00. Informacja tel. — 09. Tel. 20-33. Foto-Alejnik, św. Marcin 57.

Z miasta

Otwarcie Izby Zatrzymań w Poznaniu ma nastąpić w dniu 20 bm. W związku z tym, jak już donosiliśmy, do Poznania zostaje przydzielonych 10 policjantek. Izba Zatrzymań powstała z inicjatywy Miejskiego Komitetu do walki z żebractwem, nielegalnym handlem, przemysłem i rzemiosłem. (W)

Poranek pięknych kolend. Podczas uroczystej manifestacji ku czci św. Rodziny w niedzielę, dnia 9 bm. w Kinoteatrze „Słońce” usłyszymy szereg kolend polskich w interpretacji męskiego chóru „Arión” pod dyr. p. A. Klichowskiego. Dalej usłyszymy kolendy - pastorałki Kazury w wykonaniu chłopięcego mieszanego chóru pod kier. p. Kulczyńskiego. Pozostałe bilety w cenie 10 i 20 gr. w archidiecejalnym Instytucie Akcji Katolickiej, Aleje Marcinkowskiego 22, 3 ptr. oraz w Księgarni św. Wojciecha, Pl. Wolności 1.

Popularny z Poznania do Chodzieży odchodzi w niedzielę, dnia 9 bm. o godz. 7 min. 40. Bilety w cenie 3,10 zł. W programie kulig do Ujścia. Przygrywać będzie orkiestra. Dla uczestników wycieczki przygotowane będą za drobną opłatą sanie, znaczki, rodle oraz skioring. Zawody narciarskie o nagrody. Na zakończenie zabawa taneczna z niespodziankami. Powrót do Poznania o godz. 21 min. 26. Uwaga: Narty wypożycza się za opłatą 1 zł w Delegaturze Ligi Popierania Turystyki w Poznaniu (Gmach Dyrekcji Kolejowej). Przewóz nart i saneczek — bezpłatny.

Z życia organizacyj

Związek Marynarzy Rezerwy oddział w Poznaniu, urządził uroczyste rozdanie „Gwiazdki” dla swych bezrobotnych członków w salce klubowej Domu Rzemieślniczego. Przewodniczącym komitetu p. Fryderyk Grzesch, powitał przybyłych członków i ich rodziny, wygłaszając okolicznościowe przemówienie. Następnie prezes oddziału p. Klich wygłosił przemówienie do zebranych, przy czym przystąpił do rozdania 15-funtowych paczek żywnościowych, i gotówki dla bezrobotnych. Po wspólnej kawie z paczkami miłą uroczystość zakończono wspólnym odśpiewaniem kilku kolend. Następnie odbył się wieczór rek familijny, na którym bawiono się harmonijnie prawdziwie po marynarce do rana. W toku zabawy, punktualnie o godz. 24-tej, prezes Klich życzył wszystkim obecnym Dosiego Roku. (k)

Gwiazdka wśród działkowców. Sekcja Miłośników Młodzieży przy Towarzystwie Ogrodu Działkowego im. Tadeusza Kościuszki, urządziła dla Koła Młodzieży, wieczornicę gwiazdkową z tradycyjnym łaniem opłatka w salce p. Zielńskiego przy ul. Rolnej. Wieczór gwiazdkowy składał się z wspólnych życzeń świątecznych, kolend, deklamacji i monologów, przy czym gwiazdor obdarował około 100 dzieci. W święto Trzech Króli, w czwartek, dnia 6 bm. odegra zespół Młodzieży, jasełkę ze śpiewami i tańcami w sali K. P. W przy warsztatach kolejowych ul. Robocza. O godzinie 14-tej przedstawienie dla dzieci, o godz. 17 dla dorosłych, o godz. 20 zabawa taneczna.

Słow. b. Uczestników Wojny Światowej 1914-18. Istniejące od dwóch lat na naszym terenie Stowarzyszenie odbyło w lokalach p. Heyduckiego przy ul. Masztalarskiej roczne walne zebranie. Do nowego zarządu weszli pp.: Sobkowiak prezes, Kaczmarek Fr. wiceprezes, Milczyński J. sekretarz, Fieske St. skarbnik, Piliński Fr., Wojtaliewicz — członkowie. Wybrany zespół władz pod kierownictwem prezesa Sobkowiaka, znanego społecznika na terenie Wilda - Dębiec zapowiada pełną inicjatywę pra-

Zryczaltowany podatek od dorożek samochodowych

Ministerstwo Skarbu wydało okólnik w sprawie ulg w podatku przemysłowym dla przedsiębiorstw dorożek samochodowych.

Na podstawie tego okólnika, termin nabycia świadectw przemysłowych na r. 1938 przedłużony został dla prowadzonych w r. 1937 przedsiębiorstw dorożek samochodowych — do dnia 15 stycznia rb.

Jednocześnie zezwolono tym przedsiębiorstwom (nie korzystającym ze zwolnienia od podatku przemysłowego od obrotu z innego tytułu), zarówno prowadzonym w r. 1937 jak i uruchomianym w r. nast., a eksploatującym najwyżej 5 dorożek samochodowych, na uiszczenie podatku przemysłowego za rok podatkowy 1938 z góry w kwocie ryczałtowej, wynoszącej od każdej wyeksploatowanej dorożki samochodowej w

Poznaniu i Bydgoszczy 25 zł, w innych mniejszych miejscowościach 15,— zł.

Dla przedsiębiorstw, których działalność, względnie dodatkowa eksploatacja dorożek rozpocznie się dopiero od dnia 1 lipca br. lub po tym terminie, wymienione wyżej kwoty ryczałtu podatkowego obniża się do połowy.

Przedsiębiorstwa dorożek samochodowych, które nie uczynią zadość obowiązkom podatkowym w zakresie podatku przemysłowego od obrotu na rok podatkowy 1938 r. w drodze uiszczenia z góry określonych w niniejszym okólniku kwot ryczałtu podatkowego podlegać będą wymiarom tego podatku oraz obowiązkom opłacania zaliczek na ten podatek według zasad ogólnych.

Piękna uroczystość w Konfraterni Kupców Chrześcijańskich

Konfraternia Kupców Chrześcijańskich obchodziła wczoraj uroczystość 50-lecia przynależności do niej p. Telesfora Otmianowskiego.

Uroczystość rozpoczęła się o godz. 10 mszą św. odprawioną w kościele księży Salezjanów przy ul. Wronieckiej. Po nabożeństwie udano się do Domu Kupiectwa Polskiego, gdzie nastąpiło uroczyste wręczenie jubilatowi p. Telesforowi Otmianowskiemu dyplomu honoro-

wego

Równocześnie ogłoszono stypendium jego imienia uchwalone na nadzwyczajnym walnym zebraniu w dniu 7 grudnia 1937 r. Stypendium w wysokości 300 zł będzie przyznawane co roku w czerwcu synom członków konfraterni, jako zasiłek dla studiów za granicą w zakresie handlu. Uroczystość zakończyła się miłą pogadanką towarzyską przy lampce wina. (Z)

„Zawody” najmniejszych śpiewaków

Wystawa kanarków w sali p. Heyduckiego

Z okazji 35-lecia istnienia Centralnego Związku Hodowców Kanarków i Ochrony Ptactwa „Canaria”, otwarty został wczoraj w sali restauracji p. Heyduckiego przy ul. Masztalarskiej dwudniowy pokaz kanarków, połączony z zawodami śpiewaczymi.

Komisja sędziowska w składzie pp. H. Maciński i Stefan Kubanek przyznała mistrzostwo Polski i Poznania ptakom p. Włodzimierza Szulca z Poznania. Wicemistrzostwo Polski zdobyli p. p. Piecha z Chorzowa i Stan. Makała ze

Zbąszynia. Wicemistrzostwo Poznania otrzymali p. Makała i p. Burchardowa z Poznania.

Członkowie „Canarii”, biorący udział w wystawie, otrzymali jubileuszowe dyplomy a wszyscy członkowie dostali żetony pamiątkowe.

W godzinach popołudniowych w lokalu p. Heyduckiego obradował zjazd delegatów Zw. Hodowców Kanarków z całej Polski.

Wystawa kanarków trwa jeszcze przez dzień dzisiejszy. (W)

Nie ma to jak na saneczkach...

Poznań, dnia 7 stycznia 1938.

Oczekiwany z utęsknieniem przez wszystkich miłośników sportów zimowych śnieg pokrył grubą powłoką ulice i parki Poznania. Tak obfitego opadu śnieżnego mieszkańcy naszego miasta nie pamiętają już od wielu lat. To też i młodzież i starsi wykorzystują tę rzadką okazję w całej pełni dla uprawiania sportu saneczkowego. Wystarczy przejść się na ul. Fredry w okolicy Opery, aby stwierdzić, że rzadka „konjunktura śnieżna” spotkała się z entuzjazmem amatorów tego miłego sportu.

Na wzgórkach przy Teatrze Wielkim panuje ruch i gwar. Młodociani przyszli zwycięcy zawodów bobsleighowych dawno już nie czuli się tak w swoim żywiole. Nieustanne, radosne okrzyki dokumentują to w całej

pełni. Małe, pięcioletnie smyki, z buziami zarumienionymi od mrozu i radośnie błyszczącymi oczami pedzą w dół po pochyłości, wybuchając co chwila śmiechem.

Nie obywa się naturalnie bez komicznych „wysypań”, co powoduje jednak tylko wzrost humoru i chęć zrehabilitowania się w oczach rówieśników.

Oto znowu jakiś niezręczny kierowca „zamiótł” dokładnie teren. Drugi śmiejąc się z wypadku towarzysza, w tym samym momencie zahacza o drzewo i po chwili przypomina już tak popularną w zimie figurę bałwana.

Dokoła młodych amatorów sportu saneczkowego gromadzą się tłumy starszej publiczności, obserwując wyczyny malców. Są to przeważnie mamusie i tatusie małych

sportowców. Patrzą z podziwem i dumą na swe młode latorośle. Podzielają radość swych córeczek i synków, w oczach ich pojawiają się wesołe błyski. Czasem tylko występuje na ich twarzach cień niepokoju, kiedy któreś ze saneczek w szalonym pędzie przejeżdża zbyt blisko drzewa.

Nie wszystko jest na tym miniaturowym torze saneczkowym w porządku. Zarząd Miejski, pod którego opieką tor się znajduje, zaangażował specjalnego funkcjonariusza. Obowiązkiem jego jest regulowanie zjazdu poszczególnych saneczek. Trzeba przyznać, że ze zadania swego wywiązuje się naogół dość dobrze. Bałagan rozpoczyna się dopiero na końcu toru. Wyczekują tam jacyś podejrzeni osobnicy, którzy zabawiają się wywracaniem zjeżdżających saneczek, zrywaniem czapek z głów dzieci i t. p. Okazuje się więc, że nie wystarczy jeden funkcjonariusz do utrzymania porządku na torze saneczkowym. Należałoby zaangażować drugiego wzgl. postawić na miejscu posterunek policji, by uniemożliwić podobne „zabawy” nieodpowiedzialnych osobników.

(W. Z.)

P. aspirant Czapski naczelnikiem straży pożarnej

Stanowisko naczelnika miejskiej straży pożarnej w Poznaniu, opróżnione po śmierci śp. Kiedacza, objął dotychczasowy jego zastępca, p. aspirant Jan Czapski.

P. Czapski urodził się w Stanisławowie i uczestniczył w walkach o niepodległość Polski i w wojnie polsko-bolszewickiej. Jest kapitanem rezerwy, oraz kawalerem Krzyża Niepodległości, Krzyża Walecznych, oraz Złotego Krzyża Zasługi. (W)

Latoszewski i Jahnke w Monachium

Wczoraj w Filharmonii monachijskiej odbył się koncert, poświęcony przeważnie muzyce polskiej. Orkiestrą dyrygował dr Latoszewski, dyrektorem Teatru Wielkiego w Poznaniu, jako solista zaś wystąpił dyrektor miejskiego konserwatorium muzycznego w Poznaniu Jahnke, który odegrał 1-y koncert skrzypcowy Karola Szymanowskiego.

Koncert spotkał się z prawdziwie entuzjastycznym przyjęciem publiczności monachijskiej.

Po koncercie w konsulacie gen. Rzpłitej odbył się raut, w którym wzięły udział czołowe osobistości miasta oraz sfery muzyczne i artystyczne.

Trzech wyrostków plaga uliczną

Trzech wyrostków uplasowało się przed cukiernią Józwiaka na ul. Fredry i zatrzymując licznych przechodniów domagają się od nich w natrętny sposób jałmużny. Ich natarczywość dochodzi do tego stopnia, że biegną za przechodniami na przestrzeni kilkunastu kroków często łapiąc ich za ręce i chwytając za poły płaszcza. Jeżeli wyrostkami tymi nie zainteresowała się dotychczas policja, to może zwróci na nich uwagę Izba Zatrzymań? (Z)

Pożar w hurtowni fryzjerskiej

Onegdaj około godz. 14.30 wybuchł pożar w Hurtowni Fryzjerów przy św. Marcynie 29. W składnicy, która mieści się w powrozu domu, zapaliły się z nieustalonych dotychczas przyczyn kosmetyki fryzjerskie. Na miejsce przybyły I i II oddział Straży Pożarnej, które skutkiem wydobywających się kłębow dymu przystąpiły do akcji ratunkowej w maskach gazowych. Pożar był dość poważny, gdyż strażacy pod komendą aspiranta Czapskiego, pracowali przy pomocy trzech linii węzów. Akcja nad zlokalizowaniem i ugaszaniem pożaru trwała około godziny. (W)

Kinoteatr „SWIT”

wyświetla od dziś film:

„Tajemnica samotnego domu”

świetna komedia sensacyjna utrzymana w znakomitym temple, rojąca się od tysiąca świeżych pomysłów.

Ann Sothorn — Slim Sumerville

Podczas gdy tysiące bezrobotnych czeka na pracę

ulice Poznania zavalają góry śniegu Fluterny wywód magistracki o winie właścicieli domów

Poznań, 7. 1.

Od szeregu dni, stosownie do ciężkiego w nich obowiązkowi, właściciele domów w Poznaniu przeprowadzają oczyszczanie chodników i jezdni z coraz to nowych warstw śniegu. Jak bowiem wiadomo, na brak opadów śnieżnych w tym roku skarżyć się nie możemy.

Zgarnięty śnieg składa się w przemyśle wzdłuż chodników, które z czasem utworzyły mury przedzielające przechodniów od jezdni. Mury te rosą z dnia na dzień, a na ulicach naszych jak w Al. Marszałka Piłsudskiego, kopce śniegu ciągną się ponadto na jezdni kilkoma szeregami.

Zmiecony z chodników śnieg usuwać ma magistrat. W tym celu utrzymuje się z podatków miejskich instytucje zwa na Zakładem Oczyszczania Miasta. Tym czasem oczyszczanie to nie tylko ostatnio nie rusza z miejsca, ale w świetle otrzymanych przez nas informacji magistrackich wogóle zdaje się nie nastąpi z braku... funduszy.

Wywody Zarządu Miasta są bowiem następujące:

Za wszelkie — czytamy — wypadki spowodowane nieusunięciem lodu, śniegu lub innych odpadków odpowiedzialny jest właściciel nieruchomości a nie Zarząd Miejski. Kamienicznicy poznańscy mają w sądzie obowiązek postawić na własny koszt ludzi, którzy by zgarniali lód, błoto i wszelkie odpadki tak z chodników jak i jezdni. Obowiązek to wprowadzić uciążliwy, zwłaszcza jeśli co kilka godzin zmienia się pogoda i panuje na przemian mróz i odwilż. Śnieg powinien być z chodników natychmiast zmieciony, aby nie mógł przymarznąć do kamieni.

Zmiotków ulicznych, błota i odpadków różnych wywozi się rocznie z ulic i placów Poznania około 20.000 m³, ilość wywożonego śniegu waha się zależnie od lat — jednej zimy wywiezie się poniżej 10.000 m³, a innej powyżej 30.000 m³. Tej zimy od 8-go grudnia wywieziono już 20.000 m³ śniegu a drugie tyle leży na ulicach. Budżet miejski przewiduje od szeregu lat tylko około 10.000 zł rocznie na wywieżenie śniegu z ulic i placów, tymczasem od 8 grudnia ub. roku wynosił tygodniowy koszt wywózki śniegu 4.000 zł. Budżet Warszawy na wywóz śniegu wynosił przeszło 1 i pół miliona złotych, więc Poznań 5-krotnie mniejszy, powinien mieć budżet około 300.000 zł na koszt wywieżenia śniegu. Opadów śnieżnych nie można jednak przewidzieć, ani też jak długo śnieg poleży i to powoduje trudności w oczyszczaniu miasta w razie śnieżnej zimy.

Ogółem na oczyszczenie ulic Zarząd Miasta powodując się względami na zdrowie ludności wydaje rocznie około 458.000 zł.

Do zanieczyszczenia ulic w Poznaniu przyczynia się w dużej mierze zmożony ruch kołowy i konny wozami nieszczelnymi, z których syją się na jezdnię miał ceglany, węglowy, mierzwa, siano, słoma, gwoździe z podków końskich i obręczy żelaznych kół kruszących bruk w którego szczeliny wciskają się odchody zwierzęce. Widok tramwaju udekorowanego słomą od góry do dołu po spotkaniu z furgonem wojskowym, nie jest rzadkością w Poznaniu. Do zanieczyszczenia śródmieścia przyczynia się brak hal targowych. Miasto rozrosło się, ale nie przybyło placów targowych i rynków, wskutek czego zamiast 3 dni w tygodniu, codzień odbywają się targi na Starym Rynku i Wolnicy do zmrzoku. Furki wiejskie przywożące żywność biwakują w śródmieściu do wieczora, utrudniając czyszczenie ulic.

Gdy po mieście wszelkie ciężary rozwiozić będą pojazdy mechaniczne ogumowane i zamknięte od spodu, jak wozy rzeźnicze, piekarskie lub Miejskiej Spalarni Śmieci, umniejszą

się błoto ale jeszcze nie zniknie póki nawierzchnie ulic składać się będą w dużej mierze z bruków o nieodpowiednich kamieniach kruszących. Gdybyśmy mogli pokryć wszystkie ulice kostką granitową, zalaną masą asfaltową, albo dać całe nawierzchnie z asfaltu, sprawa czyszczenia ulic była by czynnością podobną do usuwania sadzy z kominów, która przystaje się do naszych pokoi a którą usuwa pokojówka w białym czepeczku i białym fartuchu kurząwką lub elektroluxem. Niestety powoli narastające kapitały społeczne nie pozwalają na wielkie inwestycje w rodzaj budowy hal targowych i nawierzchni jednolitych ulic.

Przy szczupłych środkach Zarządu Miejskiego dla utrzymania czystości potrzebne jest rozporządzenie policyjne, ograniczające ruch zaprzęgowych konnych, a szczególnie wozów ciężarowych niezamkniętych.

W końcu trzeba zwrócić uwagę na

pewien procent właścicieli nieruchomości, którzy uchylają się od obowiązku czyszczenia chodników i jezdni, wyzyskując ten stan rzeczy, że Policja Państwowa od 1928 r. ogranicza swe czynności do służby bezpieczeństwa, a zaniechała służby porządkowej. Zarząd Miejski nie może wywierać nacisku na opornych póki nie zaprowadzi własnej milicji miejskiej porządkowej.

Aby uchylić przykry stan rzeczy, Zarząd Miejski opracował projekt jednolitej ustawy dla całej Rzeczypospolitej o czyszczeniu ulic miejskich i przesłał go za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Gdy projekt ten stanie się ustawą, gdy będziemy mogli kłaść lepsze i droższe bruki, gdy wszelkie towary rozwiozić będziemy w szczelnie zamkniętych pojazdach, służba miejskiego zakładu czyszczenia ulic ukaże się publiczności w białych mundurach".

Zaczadzenie małżonków

W ogródkach działkowych przy ul. ks. Skorupki na Górczynie miał miejsce wypadek ciężkiego zaczadzenia tlenem węgla wydobywającym się z piecyka żelaznego.

Małżonkowie Jan i Magdalena Adamczakowie przed udaniem się na spoczynek napalili mocno w piecu. Nazajutrz sąsiedzi zaniepokojeni, że

Adamczakowie nie dają znaku życia, wyłamali drzwi i znaleźli małżonków bez przytomności.

Wezwane na miejsce pogotowie ratunkowe (66-66) przewiozło Adamczakową w stanie bardzo ciężkim do szpitala miejskiego. Adamczaka po ocuceniu zostawiono w domu. (Z)

Chrońmy zwierzyne

Dotkliwie mrozy i głębokie śniegi, jakie ostatnio nawiedziły całe województwo poznańskie, stanowią poważne niebezpieczeństwo dla zwierzyzny i wymagają specjalnej i natychmiastowej dla niej pomocy. Z uwagi na powyższe Wlkp. Oddz. Polskiego Zw. Łowieckiego zwraca się z gorącym apelem do wszystkich hodowców myśliwych, aby przedsięwzięli wszelkie środki, mające na celu zapobiec marnowaniu się zwierzyzny.

Należy więc jak najspieszniej rozwieść karmę dla bażantów i kuropatw do remiz, a o ile takowych nie ma, sztucznie je stworzyć przez gęste powytkanie tarniny i innych krze-

wów i pod osłoną ich wysypać posład pszenicy lub jęczmienia zmieszany z plewami. Dla innej zwierzyzny należy pościłać osiki, i gałęzie z nich porozwizć po skrajach lasów, gdzie zwierzyzna bardzo chętnie żeruje. Poza tym wskazane jest zakładanie siana lub koniczyny w pańniki. Koło pańników i na drogach leśnych należy odrzucić śnieg dla łatwiejszego przejścia zwierzyzny. Dokarmianie takie winno się stosować każdego dnia, a przynajmniej co drugi dzień.

Wykonanie powyższych wskazań leży w interesie samych myśliwców, gdyż brak opieki nad zwierzostanem w tym okresie, może pociągnąć za sobą jego dziesiątkowanie.

Sprawa b. starosty Czarnockiego przed Sądem Apelacyjnym

Głośny proces b. starosty Czarnockiego ma znaleźć się już w lutym b. r. na wokandzie Sądu Apelacyjnego w Poznaniu.

Krażą pogłoski, że oskarżać będzie wiceprokurator Sądu Okręgowego w Gdyni p. Mojkowski, który ostatnio został przeniesiony do Poznania. Jak wiadomo, oskarżycielem w gdynińskim procesie b. star. Czarnockiego był także p. wiceprok. Mojkowski. (W)

Kredyty osiedleńcze dla rzemieślników

Wielkopolski Związek Rzemieślników Chrześcijan otrzymał od Banku Gospodarstwa Krajowego pismo, które donosi, że Bank Zw. Spółek Zarobkowych został upoważniony do przychylnego traktowania wniosków o udzielanie kredytów dla rzemieślników z województwa poznańskiego i pomorskiego przesiedlających się na kresy wschodnie i południowe. Kredyty te będą przyznawane w oparciu o samorząd i organizacje rzemieślnicze do wysokości 4 tys. zł na jednego rzemieślnika na przeciąg

2 lat, za oprocentowaniem 1 proc. Ubiegający się o kredyt muszą złożyć odpowiednią gwarancję. (Z)

Śnieżycą spowodowała opóźnienia pociągów

Na skutek nadzwyczaj obfitych opadów śnieżnych i zaspania szyn, cały szereg pociągów doznał znacznego opóźnienia.

I tak pociąg pospieszny z Krakowa do Poznania przybył z 78-minutowym opóźnieniem, a pociąg osobowy z Katowic miał godzinę opóźnienia.

Pociągi przychodzące z Warszawy miały mniejsze opóźnienia.

Najwięcej opóźnienia miał pociąg pospieszny ze Lwowa, który przybył do Poznania o 2 godz. i 17 m. później.

Z ekranu

"KROLOWA PRZEDMIEŚCIA".

Bardzo miły film produkcji polskiej wyświetla kino „Apollo”. Komedja, oparta na znanym wodewilu Krumłowskiego zrealizowana została z dużym wdziękiem i umiarem. Uniknięto tak częstej w polskich filmach szarży, co jest niewątpliwie zasłu-

gą Eugeniusza Bodo, który ograniczył się tylko do wyreżyserowania filmu, sam zaś na ekranie się nie zjawia. Tytułową rolę gra Helena Grossówna, jedna z najmłodszych aktorek naszego ekranu. Sekundują jej dzielnie dwaj niezawodni komicy: Stanisław Sieniński i Józef Konrad. Rolę „amanta” gra Zabczyński. — Wszystko w tym filmie jest tak miłe, że nawet nieodczuwany „szwarczarakter”, odzwierciedlony przez Gierasieńskiego, nie przedstawia się zbyt groźnie. Publiczność bawi się doskonale, o czym świadczą wybuchające co chwilę salwy szczerego śmiechu. W nadprogramie wyświetlana jest kolorowa groteska „Disney'a pt.: „Kuzynek z prowincji”, przedstawiająca bardzo dowcipnie znaną bajeczkę o myśle polnej i myszce domowej.

Wypadki

— Pożary od choinek. W ubiegłą środę w mieszkaniu przy ul. Staszica 5 zapaliła się od świeczki choinka. Straż pożarna ugasiła niegroźny ogień za pomocą sikawki ręcznej. Wczoraj po południu w mieszkaniu przy ul. Kościelnej 50 wybuchł również pożar od palących się świeczek choinki. Ogień przerzucił się na firanki, które spłonęły doszczętnie. Przybyła na miejsce straż pożarna ogień ugasiła przy pomocy ręcznej sikawki.

— Oliary ślizgawicy. Na skrzyżowaniu ulic Klasztornej i Wodnej uległa złamaniu nogi skutkiem upadku 25-letnia służąca Antonina Berger, zam. na Wildzie. Na placu Świętokrzyskim złażała nogę 35-letnia Maria Łukowiak (ul. Marynarska 38). Pogotowie ratunkowe (66-66) przewiozło obie kobiety do szpitala miejskiego. (Z)

— Wypadek w warsztatach kolejowych. Robotnik warsztatów kolejowych 50-letni Antoni Sliwiński (ul. Fabryczna 19) doznał wczoraj wieczorem złamania prawego podudzia. Po założeniu szyny i opatrunku po gotowie ratunkowe (66-66) przewiozło go do szpitala kolejowego. (X)

Komunikaty teatralne

— Teatr Wielki. Dziś opera Pucciniiego „Madame Butterfly” z primadonną dr. Sian Zawadzka. Dyryguje kplm. Stefan Barański. W sobotę premiera arcywesołej operetki Linckiego „Lizystrata” z gościnnym występem znakomitego komika Wład Bratkiewicza. W roli tytułowej wystąpi Mary Didur - Załuska. Efektowny taniec świetlików w wykonaniu zespołu baletowego. „Holender tułacz” wejdzie na afisz w niedzielę, 9 bm.

— Jugosłowiański kapelmistrz dyryguje koncertem symfonicznym. Do dyrygowania wtorkowym koncertem symfonicznym w Teatrze Wielkim zaproszony został dyrektor Opery w Zagrzebiu Kresimir Baranowić. Gość przedstawi się nam również w charakterze kompozytora, bowiem wykonaną zostanie jego uwertura do op. „Strzyżone, golone”. Z innych utworów znajduje się IV symfonia Czajkowskiego, poemat symfoniczny „Oraci” Gotowaśca i koncert fortepianowy Paderewskiego, który odegra pianistka Gertruda Konatkowska.

— Teatr Polski. W piątek komedia Wł. Fodora „Podarek sylwestrowy” w premierowej obsadzie. W niedzielę o godz. 16 komedia Bus-Fekatego „Jan”. W sobotę „Podarek sylwestrowy”.

Turniej kryniccki

Krynica, 7. 1. (PAT).

W czwartek wieczorem rozegrane zostały w Krynicy decydujące mecze hokejowe.

W pierwszym spotkaniu Cracovia pokonała KTH w stosunku 3:0 (1:0, 1:0, 1:0). Cracovia przeważała przez cały czas.

W drugim spotkaniu Ferencvaros z Budapesztu odniósł zwycięstwo nad Warszawianką w stosunku 2:1 (1:0, 0:1, 1:0). Mecz prowadzony w bardzo żywym tempie, narzucony przez Węgrów. Warszawianka grała bardzo dobrze.

Po tych spotkaniach Ferencvaros zajął pierwsze miejsce w turnieju. Dalsze miejsca zajęły: Cracovia, Warszawianka, Rotweiss, Jaworzyna KTH.

Numer akt: km. X 2031/36

OBWIESZCZENIE O LICYTACJI RUCHOMOŚCI

Komornik Sądu Grodzkiego w Poznaniu, rewiru X, W. Rudzki, mający kancelarię w Poznaniu, ul. Marsz. Focha Nr. 64, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 11 stycznia 1938 r. o godz. 10.55 w Poznaniu, ul. Śniadeckich Nr. 15, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do Kazimierza Witka, składających się z

1 szafy do książek oszklonej, 2 foteli, kałnapy, biurka dębowego wraz z fotelem, maszyny do szycia „Veritas”, stołu, 6 krzesel oraz 1 stółka do szachów, oszacowanych na łączną sumę zł 590 gr. — Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

Poznań, dnia 7 stycznia 1938 r.

Rudzki, komornik

TELEGRAMY

Proces autorski krewnego negusa

Paryż, 7. 1. (PAT).

Jeden z członków rodziny cesarza abisynskiego, książę Jakub El Omar wystąpił do sądu paryskiego z żądaniem zakazania przedstawienia w cyrku paryskim operetki p. t. „Przygody królowej Saby”.

Znów wypadek w kopalni

Katowice, 7. 1. (PAT).

Wczoraj około godz. 19,50 na kopalni Giesche w Nikiszowcu nastąpił nowy wstrząs podziemny, w wyniku którego obusnęły się zwaly węgla, zasypując chodnik.

panych zostało 7 górników.

W czasie wczorajszego wypadku zasypany został jeden górnik 24-letni Kurt Rylke. Rozmiary obniżenia się zwałów węgla są prawie te same, co w czasie poprzedniej katastrofy.

Robotnicy bronią zakładów pracy

likwidowanych przez kartele i obcy kapitał

W hucie cynkowej „Wielowiec” na Górnym Śląsku wybuchł strajk okupacyjny. Przyczyną strajku jest zamknięcie jednego pieca.

Dyrekcja Zakładów Hohenlohe, do których należy huta „Wielowiec”, zamknięcie pieca tłumaczy brakiem rud krajowych.

Dlaczego brak rud krajowych? Bo „Śląskie Kopalnie i Cynkownie” w 1930 r. zatopiły kopalnie bolesławskie, aby następnie sprowadzać rudy z Niemiec.

19 rannych w katastrofie

London, 7. 1. (PAT).

Na New Kent Road doszło do ciężkiej katastrofy autobusowej. Mianowicie cyklista przeciął drogę autobusowi.

Niezwykła katastrofa samolotowa

Helsingfors, 7. 1. (PAT).

W Abo wydarzyła się katastrofa samolotowa, którą obszernie opisuje cała prasa. Inżynier zakładów lotniczych w Tampere, p. Aarre Nieminen, przybył samolotem sportowym do Abo, celem spotkania nowego roku u rodziców.

Zatonął statek

Gdańsk, 7. 1. (PAT).

W drodze z Kopenhagi do Gdyni zatonał w pobliżu Bornholmu, jak donosi „Danziger Vorposten”, z powodu burzy śnieżnej statek estoński. Załoga, składająca się z 9 osób, została uratowana.

Po przeczytaniu części redakcyjnej przegladnij OGŁOSZENIA

Tabela loterii

I-szy dzień ciągnięcia 4 klasy 40 Loterii Państw.

I i II ciągnięcie Główne wygrane

10.000 zł.: 47883 51421 85656 87341 114538 114639 124401 133936 163659 164731

Wygrane po 200 zł.

151 54 55 366 81 404 27 572 709 59 920 56 1061 136 354 91 96 427 569 802 3 35 960 12291 380 409

991 58025 30 107 233 43 458 593 704 46 850 54 924 38 59224 68 97 309 27 487 651 733 34 814 41

III ciągnięcie Główne wygrane

Stała dzienna wygrana 20.000 zł. pada na nr. 26292 10.000 na nr. 65351 5.000 zł. na nr. 63715 87748 131837 189127

807 941 141062 563 602 60 807 93 142039 89 156 292 396 533 677 721 941 143096 295 442 794 821 55 90

Wygrane po 200 zł.

11 432 968 1364 81 572 619 780 2087 154 288 490 579 617 3050 103 434 450 4361 38 485 522 702 887

45065 181 282 431 82 855 915 46319 695 914 47170 468 501 688 991 48033 463 548 677 710 886 925 49091

IV ciągnięcie Wygrane po 200 zł.

376 426 545 1195 255 300 47 61 68 454 2035 344 75 448 86 89 91 3999 4050 58 103 13 479 723 842 5595 864

76000 439 631 842 77332 526 49 78063 357 79910 80031 157 398 495 606 81013 372 422 770 95 82216 539 628 83200 840 84203 67 85177 326 994 86365 632 823 87267 373 435

Komisja porozumiewawcza Zw. Pracowników we Włocławku

W dniu 2 b.m. w lokalu Związku Pracowników Skarbowych we Włocławku odbyło się organizacyjne zebranie Komisji Porozumiewawczej Związków Pracowniczych. W zebraniu wzięli udział Prezydium 11 Związków. Po zagajeniu i referacie p. P. Morelewskiego podpisano akt powołania do życia Komisji Porozumiewawczej Związków Pracowniczych.

Następnie podkreślając swą solidarność ze Związkiem Nauczycielstwa Polskiego, który na skutek działania czynników poza organizacyjnych przeżywa obecnie głęboki wstrząs, zebrani jednogłośnie wybrali na przewodniczącego Ko-

misji tegoż Związku p. Stanisława Łapińskiego. Na członków Zarządu Komisji wybrano po jednym przedstawicielu każdego Związku. Wybrany Zarząd ukonstytuował się następująco: wiceprzewodniczący p. Piotr Morelewski i p. Józef Majewski, sekretarz p. Andrzej Pugaczewski i zastępca p. Franciszek Siemiątkowski, członkowie prezydium pp. Feliks Stasiak, Edward Fryszkowski i Edmund Mokrzycki.

Uchwały zgromadzenia zostaną przesłane jako dezyderaty na Nadzwyczajny kongres Związków Pracowniczych, który odbędzie się w Warszawie w dniach 16 i 17 b.m.

Znaczki i kartki pocztowe, wycofane z obiegu

Znaczki i kartki pocztowe wycofane z obiegu z dniem 15 listopada r. b. mogą być wymieniane na obiegowe równej wartości w każdym urzędzie pocztowym do dnia 31 stycznia 1938 r.

Są to następujące znaczki i kartki pocztowe:

- a) znaczki pocztowe:
 1) 50 gr — z podobizną Marszałka J. Piłsudskiego 2) 80 gr — z reprodukcją rzeźby Wita

Stwoża, 3) 25 gr i 30 gr — przedstawiające portret Marszałka J. Piłsudskiego, wydane ku uczczeniu 20 rocznicy wyruszenia w pole Legionów, 4) 1 zł — nadruk na znaczku wartości 1 zł 20 gr przedstawiających fragment obrazu Matejki „Odsiecz Wiednia”, 5) 5, 15, 25, 45 i 1 zł — żałobne z podobizną Marszałka J. Piłsudskiego, 6) 5 gr — przedstawiające widok na „Piaskową Skagę”, 7) 10 gr — przedstawiające widok na jezioro „Morskie Oko”, 8) 15 gr — przedstawiające okręt MS „Piłsudski”, 9) 20 — przedstawiające widok na Pieniny z zamkiem w Czorsztynie, 10) 1 zł — z podobizną Prezydenta Rzplitej Ignacego Mościckiego (niebieskie), 11) 30 gr i 55 gr — z nadrukiem „Gordon Bennett 30. VIII. 36”.

b) kartki pocztowe:

1) pojedyncze, przeznaczone do obrotu z zagranicą ze znaczkiem 25 gr (z godłem Państwa) i ze znaczkiem 30 gr (z godłem Państwa), 2) pojedyncze oraz podwójne (z opłatą odpowiednią) ze znaczkiem 15 gr (Okręt MS „Piłsudski”), 3) pojedyncze ze znaczkiem 10 gr („Morskie Oko”).

Wczorajsza rewelacyjna premiera w „ORSO”

„Władczyni Puszczy” cały w kolorach naturalnych

Nowa premiera w Corso przyniosła nam głośny film wytw. Warner Bros-1938 — bezpośrednio po Warszawie — p. t. „Władczyni Puszczy”, w/g powieści J. O. Curwooda „Kraj Boga i kobiety”. Cały wykonany w kolorach naturalnych najnowszym systemem technicolor.

Ciekawym jest, że główną rolę w tym filmie kreuje nowa gwiazda, uroczą polką z Chicago (Barbara Runiecka) występującą pod nazwiskiem Beverly Roberts. Obok naszej rodaczki występują: ulubieniec kobiet George Brent, bohater z „W cieniu samotnej sosny” Robert Baratt, dawno niewidziany komik El-Bredel i brutalny Allan Hale na czele wielkiego zespołu wytw. Warner Bros. i setek statystów.

Na tle imponujących plenerów, dziewiczej puszczy, Kanady północnej, rozgrywa się akcja filmu — jedynej w swoim rodzaju — niebanalnego i technicznego przestrzenia i powietrzem. Po filmie „W cieniu samotnej sosny”, jest to nowy triumf kinematografii.

Jest to historia kobiety, która chciała być mężczyzną, chciała władać, kobieta bezlitosna o ludzkim sercu, rządziła mężczyznami pięścią z żelaza, nerwami ze stali, aż jeden płomienny pocałunek przypomniał jej, że jest kobietą.

„Władczyni Puszczy” to natura w całej swej potęgę... Miłość w całej swej mocy... Kolor na ekranie w całej swej naturalności... Nadprogram: „Asy music-hall”, 2) ciekawy tygodnik PAT'a i 3) reportaż przyrodniczy. Sala b. dobrze ogrzana. Polecamy film dla młodzieży.

UWAGA! dnia 9 bm., w niedzielę, o godz. 12.20 w poł. odbędzie się ulgowy poranek filmu „Atak o świcie” z ERROLEM Flynnem. Ceny miejsce po 50 gr. krzesła i 25 gr. galeria. Dla młodzieży dozwolone.

BAR MYŚLIWSKI
 Włocławek, ul. Kościuszki 5
Dziś w południe otwarcie
 Wykwintna kuchnia. Solidna obsługa.
Wina. Wódki.
 Ceny przystępne

Koleśda w parafii św. Jana
 Dnia 7 stycznia b.r. rozpoczyna się wizytacja duszpasterska czyli koleśda w parafii św. Jana w godzinach popołudniowych od ulicy Łęskiej. Każda rodzina katolicka zostanie jeszcze powiadomiona specjalną kartą o dniu i godzinie przybycia kapłana.

„VICTORIA”
 Kawiarnia — Restauracja
 Najwytworniejszy lokal we Włocławku
 Ceny niskie. = Obiad z 3-ch dań zł. 1.
 Codziennie „DANCING” towarzyski
 POCZĄTEK O GODZ. 21-ej.
„COCTAIL BAR”
 Piwa z beczki: Monachijskie, Pilzneńskie oraz w 3-ch gatunkach Okocimskie.
 Oddzielne gabinety. = Telefon 14-47.

Chłopcy! Zabrać im te armaty!

Oto wspaniała wizja bitwy pod Raclawicami w filmie „Kościuszkę pod Raclawicami” wyświetlanym w „Słońcu”. Film ten jest monumentalny. Na olbrzymim polu ciągnęły się zastępy chłopów. Las kos sztrzelął ku niebu błyszczącymi ostrzami. Naczelnik stanął w strzemiączkach, dobył szabli i wskazywał w kierunku, gdzie znajdował się Moskał, krzyknął: **Chłopcy! Zabrać im te armaty!** Jak huragan ruszyli przed siebie, jak wysłannica śmierci szarża Kosynierów kosiła Moskali, aż zwyciężyli.

coną jest wzruszająca historia rywalizacji dwóch oficerów polskich o piękną dziewczynę. Film ten przejdzie do historii kinematografii polskiej.

Kwiat aktorstwa reprezentowany jest w tym filmie: Białoszczyński, Barszczewska, Węgrzyn, Zacharewicz, Pichelski, Samborski i inni. **Brawo! „Słońce”!** Dyrekcja zawiadamia nas, że przyjmuje zamówienia na seanse przed i popołudniu. Od siebie dodajemy, że w „Słońcu” jest ciepłutko, grzeje nie rozgrzane.

Na tle zawieruchy wojennej rzu-

PRZEPROWADZKI
 miejscowe i do innych miast
 łącznie z opakowaniem i dostawą do mieszkań po cenach umiarkowanych zaległa solidnie
K. KOLAŃSKI
 Włocławek, ulica Płackiego 1, telefon 10-40.
 Uwaga: Na rachunek własny obsługujemy tylko chrześcijan.

Sygnatura: Km. I. 522/36.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego we Włocławku I-go rewiru Zdzisław Tomaszewski, mający kancelarię we Włocławku, ul. Plac Wolności Nr 1, na podstawie art. 602 k. p. c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 18 stycznia 1938 r. o godz. 10 rano we Włocławku, ul. Kościuszki Nr. 2, odbędzie się 2-ga licytacja ruchomości, należących do firmy „H. M. ühsam” Sp. Akc., składających się z maszyny do pisania firmy „Underwood”, oszacowanych na łączną sumę zł 700.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

KOMORNIK: Z. Tomaszewski.

Włocławek, dnia 3 stycznia 1937 r.

Tukan
 Wysuszone mydło TUKAN oszczędne i tanie

Peowiaci na bezrobotnych
 Koło Powiatowe Związku Peowiaców we Włocławku zamiast życzeń i podziękowań z okazji Nowego Roku wpłaca na Komitet Zimowej Pomocy Bezrobotnym zł. 5 (pięć) w Komunalnej Kasie Oszczędności miasta Włocławka.

BOLACH GŁOWY
 PROSZKI OADRÓSOZAJĄCE

POSZUKUJEMY z dolnych sprzedawców domowych do sprzedaży patentowanej nowości. Łatwa sprzedaż — wysoki zarobek. Zgłaszać się w administracji od 9 — 10 rano.

Dyżur apteczny i lekarski

Dyżur apteczny — p. Dziekanowski-go, ul. Cyganka 24.

Dyżur lekarski — dr. Wdowiak, St. Rynek 4, tel 15-81.

Sprostowanie.

W obwieszczeniu Komornika Sądu Grodzkiego we Włocławku I rewiru umieszczonym w Nr. 4 z d. 6-7.1.38 r. Expressu Kujawskiego w sprawie licytacji nieruchomości Mariem z Dorfmanów Kac, wyznaczonej na dzień 11 lutego 1938 r. Nr. Km. II. 667/37 mylnie podano rękojmiej w wysokości zł 675, zamiast zł 900, co niniejszym prostuje się.

KOMORNIK: Młodzianko.

Włocławek, dnia 7 stycznia 1938 r.

Sygnatura Km. I. 1413/37.

Obwieszczenie o licytacji ruchomości.

Komornik Sądu Grodzkiego we Włocławku I-go rewiru Zdzisław Tomaszewski, mający kancelarię we Włocławku, ul. Plac Wolności Nr. 1, na podstawie art. 602 k.p.c. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 17 stycznia 1938 r. o godz. 10 rano we Włocławku, ul. Cyganka Nr 24, odbędzie się 1-sza licytacja ruchomości, należących do firmy „Neuman i Tomaszewski”, składających się z urządzenia sklepu malowanego na kolor dębowy, składającego się z dwóch tombaków, szafi i półek na trzy ściany i kantorka, 6 biurka z szufladami, balustrady oszkłonej z szafkami i szufladami, maszyny do pisania f. „Remington” i maszyny - nożyce f. „Fünnicke”, oszacowanych na łączną sumę zł 620.

Ruchomości można oglądać w dniu licytacji w miejscu i czasie wyżej oznaczonym.

KOMORNIK: Z. Tomaszewski

Włocławek, dnia 3 stycznia 1937 r.